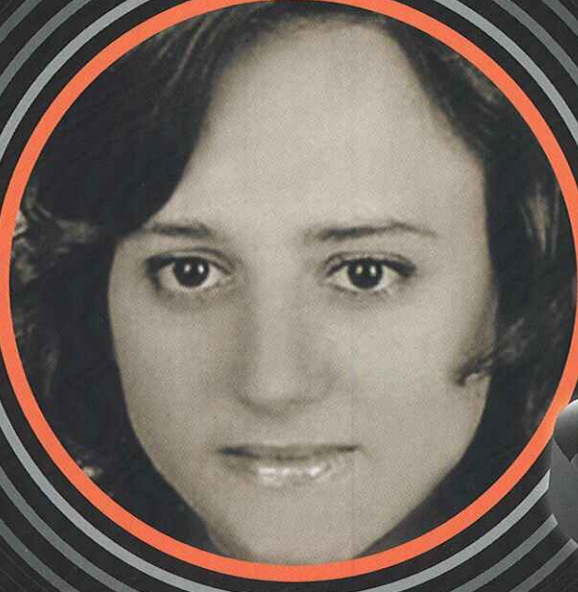

DETAY

Denizli Tabip Odası Yayın Organı

Aralık 2012

"Bu Son Olsun"

Dr. Melike Erdem Unutmayacağız!

Flora Park

RESIDENCES

Denizli'yi Beş Yıldızlı Bir Konfora Davet Ediyoruz.

Urhan Gayrimenkul Yatırım tarafından Denizli' nin gözde semtlerinden Servergazi' de yükselen Flora Park Residences, alışılmışın dışında bir konut anlayışı getiriyor. Yaşamı kolaylaştıracak ayrıntıların planlanarak hayata geçirildiği proje, sosyal yaşam olanaklarıyla çevrili yeni bir yaşam tarzı vaat ediyor.

Flora Park Residences İç Mimarı Serra Kiper, modern ve klasik mimarinin mükemmel uyumunu 5 yıldızlı konforla sunduklarını söyledi. Kiper, bu kapsamda bir projenin İstanbul, İzmir ve Ankara gibi büyük

illerin dışında Anadolu şehirlerinde de yapılabileceğini göstermek istediklerini belirtti.

Flora Park Residences' in, 7 katlı 5 bloktan ve 70 daireden oluştuğunu kaydeden Serra Kiper, " Projemizde 4 adet 400m²'lik bahçe dubleks, 26 adet 265m²' lik normal daire, 30 adet 280 m²' lik cumbalı daire ve 10 adet 435 metrekareden oluşan penthouse daire bulunmaktadır.

Tüm dairelerimizde akıllı ev teknolojisi kullanılacaktır. Akıllı ev dijital paneli

üzerinden yerden ısıtmanın sıcaklığı, klima ünitelerinin sıcaklık kontrolü, evden çıkarken tek bir dokunuşla doğal gazı, suyu ve elektriği kesme, daire içi yangın ve hırsız alarmlarını kontrol ve tüm bu fonksiyonlara uzaktan , Iphone, ipad ve tablet pçlerden ulaşım imkanı sağlamaktadır.

7/24 resepsiyon hizmetiyle karşılamayı yönlendirme, kuru temizleme, posta, fatura ödeme, teknik bakım, tamir, genel temizlik, peyzaj ve bahçe bakım hizmetleri Flora Park Residences sakinlerine sunulmaktadır” bilgisini verdi.

12 bin metrekarelik arazinin, yüzde 80’ ini sosyal tesis alanları ve peyzaja ayırdıklarını belirten Kiper, “Açık basketbol sahası, açık tenis kortu, panoramik yürüyüş yolları, oturma-dinlenme alanları, bahçe mobilyaları ve orta avlu düzenlemesi ile, yeşil ve beyazın ortasında mavi ile tamamlanan Flora Park Residences, sakinlerine ev sahipliği yapmaya hazırlanıyor. Bu kapsamda açık-kapalı ve çocuk yüzme havuzu, Türk hamamı, sauna, buhar odası, masaj odası, aletli fitness salonu,

jimnastik salonu, kafe restoran , mini market, çocuk oyun salonu, özel ders-etüt odası bulunan Flora Park Residences, güvenli, huzurlu, zevkli ve ayrıcalıklı bir yaşamın yeni adresi olacak ” dedi.

Projenin tasarımında yürürlükte olan Türk standartları ve güncellenmiş Türk Deprem Yönetmeliği’ ne uyularak güvenli bir yapı inşa ettiklerinin aktaran Serra Kiper, “Betona sistemde C35 beton sınıfı olarak seçildi, donatı hesaplarında nervürlü inşaat çeliği kullanıldı. Temel statik çözümlerinde deprem açısından en üstün sistem olan radye temel sistemi uygulandı. Ayrıca, konutların inşa edildiği arazinin zemininin çok iyi derecede çimentolanmış taban konglemerası ve sert kayalık ihtiva etmesinden dolayı, inşaat zemini çok yüksek nitelikli ve depreme dayanıklı zemin sınıfındadır. Binaların tamamında mantolama sistemi kullanılacaktır. Diğer tüm ısı, ses ve su yalıtım noktalarında 1. Sınıf yalıtım malzemesi ve işçilik uygulanacaktır ” diye ekledi.

DETAY

Denizli Tabip Odası Yayın Organı

Aralık 2012

SUNUŞ YAZISI	3	Dr Göksel Kiter
BİR OMUZ VERELİM	4	Dr Gökhan Deda
DENEYİM PAYLAŞIMI	6	Dr Azime Bilgiç
İŞYERİ HEKİMLİĞİ TOPLANTISI HABERİ	7	
MESLEK BİRLİKLERİMİZİN YENİ KONUMLARI	8	Dr Osman Elbek
TÜRKİYE SAĞLIKTA BAŞARILI MI ?	12	Dr İlker Belek
HAYALLER BİR GÜN GERÇEK OLUR MU?	15	Dr İhsan Alur
2012 YILI İÇİN TAKİP EDİLEN HEKİM DOSYALARI	17	Hukuk bürosu yazısı
ÖZGÜVEN SORUNU için BİR MANİFESTO "İçimdeki Dalkavuk"	18	Dr Nurhan Meydan Acımış
KANEPENDE SÖRF YAPABİLİR MİYİM?	20	Dr Göksel Kiter
SERİ FİMLER SERİSİ	23	Dr Esat Kiter
SAĞLIKTA HESABI KİM ÖDER?	25	Dr Murat Alten
ÖRÜMCEĞİN AĞINDA PASTAYA SÜS MÜ OLMAK İSTERSİNİZ?	27	Dr. Nurşin K. Külcü
Dr. Melike Erdem'in Kaybının Ardından	32	

İmtiyaz sahibi

DenizliTabip Odası Adına
Yönetim Kurulu Başkanı
Dr. Gökhan DEDA

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

Dr. Göksel Kiter

Yayın Kurulu

Dr. Nurhan Meydan Acımış
Dr. İhsan Alur
Dr. F. Necdet Ardıç

Dr. Belma Gürsoy
Dr. Gökhan Yuncu

Adres

Saltak Cad. No: 41/7 DENİZLİ
Tel: 0 258 264 3367
0 258 264 2314
Faks: 0 258 263 9515
WWW.Denizli.dr.tr
info@denizlidr.tr

Detay Dergisi basın meslek ilkeleri ile deontoloji tüzüğü normlarına uymayı kabul eder. Dergideki yazıların hukuki sorumluluğu yazarlarına aittir. Dergideki Yazı ve fotoğraflar kaynak gösterilerek alıntılanabilir. Dergide yayınlanan ilanların sorumluluğu ilan veren aittir.

● **Grafik Tasarım ve Baskı**
Gültürk ofset
0 258 263 8053
Email: gulturkofset@yahoo.com

● **Reklam Danışmanı**
danışmanlık akademigate
www.akademigate.com

SUNUŞ

Merhabalar,

DETAY Dergimizin, Denizli’de görev yapan meslektaşlarımıza bir paylaşım ortamı yaratmasını istiyoruz. Bu, hem söyleyecek sözü olanların kullanabileceği bir ortam hem de bir meslektaşımızın yazdıkları ile onun görüşlerine, deneyimlerine, bizimle paylaşmaya istekli olduklarına ulaşmamız için bir araç olması anlamına geliyor. Aslında yazı bulmakta zorlanmıyoruz. Ama daha çok istediğimiz, şu ana dek yazı göndermemiş olan ve olasılıkla öğrenmekle zenginleşeceğimiz birikime sahip meslektaşlarımızın bize ulaşmasıdır. Bu sayıda, Yayın Kurulumuzdan Dr İhsan Alur’un bir yazısı da yer alıyor ve derginin çıkacağı günü heyecanla beklediğini ve yeni sayılarda yer almasını istediği yeni yazılar hazırladığını görmek, aynı duyguyu başka dostlarımızın da yaşaması isteğini doğuruyor içimizde. Ben ilk kez bir yazım gazetede yayımlandığında, onunla ilgili yorumlar, sorular ve öneriler aldığım da yüreğimden hissetmiştim yazmanın nasıl bir güç olduğunu. Beni geliştirdiğini ve “kağıdı kalemle buluşturdukça zihnimin berraklaştığını” fark etmek hoşuma gitmiş, bu doyum bağımlılık yaratmıştı. Bir şeyi yapmak ve yaşamaktan ötesi başkalarının da aklına getirmek, üzerinde düşünmelerini ve belki onların da yapmasını sağlamak. İşte bu yüzden ben de son günlerimi dolduran güzel bir deneyimimi paylaştım sizlerle.

Tabip Odamız başkanı Dr. Gökhan Deda sizlere kendi adına bir birlik çağrısı yapıyor bu sayımızda.

Dr Nurhan Meydan Acımış’ın bir denemesi, üzerinde düşünmeye çağırıyor.

Tabip odamızın etkinliklerinden üyelerin haberdar olmasını da sağlamalı bu dergi. Bu amaçla düzenlenmiş sayfalar var. Hukuk büromuz tamamlanmış ya da devam etmekte olan davalardan, işyeri hekimliği komisyonumuz eğitim çalışmalarından bilgi veriyorlar.

Dr Ersin Arslan’ın kaybı bizi acılara boğdu ve ardından da kötü günümüzde nasıl birlik olabileceğimizi gösterdi. Dr. Osman Elbek’in değerlendirmesi Sevgili Ersin’in davasında hukuk tarafından müdahil kabul edilen kurumlar üzerinden örgütlü olmanın önemine dikkat çekiyor.

Odamızın çağrılısı olarak gelen Dr. İlker Belek’in konuşmasını kaçırdıysanız, yararlanma şansını yitirmeyiniz diye kendisinden rica ettik ve konuşma metnini dergimiz aracılığıyla paylaşmayı kabul etti.

Dr. Esat Kıter’in sinema yazıları, incelediği filmleri bir başka gözle daha izlememize olanak tanıyacak nitelikte.

Sonuç olarak, DETAY dergimiz için yeni yazarlar arıyoruz. Bunlardan biri mutlaka sizsiniz. Neden bir an önce yazınızı bizimle paylaşmıyorsunuz?

Dostlukla ve mutlu kalın...

Dr Göksel Kıter, Yazı işleri sorumlusu

Dr. Göksel Kıter*

BİR OMUZ VERELİM

Dr. Gökhan Deda*

Bunca şey yazılıp konuşulurken ben başka bir pencereden bakmak istedim.

Ayn Rand –asıl adıyla Alişya Rosenbaum- 20 yaşında Amerika’ya göçmüş bir Rus yazar ve başyapıtı olan “Atlas Vazgeçti” oldukça ses getirmiş bir felsefe romanıdır. Yazar yapıtı için, “*Bu bir felsefe tarihi kitabıdır. Düşüncemin vardığı son nokta da şudur: İnsanın kendi yaratıcılığını ortaya koyma hakkı hiçbir zaman engelenemeyecek.*”

Yaşamı boyunca objektivizmi-bireysel bencilliği savunduğunu öğrendiğim bu yazarın kitabıyla ne işim olabilirdi. Ama öneren, düşüncelerine değer verdiğim bir dost olunca okumaya karar verdim. Her görüşün, hele de yaşam boyu savunucusu olan kişi tarafından ele alınışının bana katkısı olacağına inanırım. Ya daha önce farkına varmadığım bir konuya açıklık getirir ya da neden o görüşü kabul etmemem gerektiğinin nedenlerini bulurum. Yin ve Yang felsefesinde belirtildiği gibi her siyahın içinde bir beyaz nokta olduğuna inananlardanım.

Kitapta yer alan kahramanlardan biri bir doktor. Bu yüzden özellikle dikkatimi çekti. Dr Hendricks, yazarın “kişinin kendini feda etmesi” anlamına gelen akıma (altruizm) karşı çıkışının temellerini açıklarken kullandığı bir örnek. Onun ağzından öyküsünü öğreniyoruz.

“Sağlık sektörü birkaç yıl önce devlet kontrolüne geçtiği zaman ayrıldım.” dedi. “Bir beyin ameliyatı yapmak için neler gerekir, bilir misiniz? Ne tür bir beceri gerektiriyor, o beceriyi edinmek için yıllar süren ne tür ihtiraslı, amansız, adanmış çabalar gerektiriyor, düşündünüz mü? İşte ben de bunların hepsini, beni yönetmek için gösterdikleri tek marifetin genellemeler yumurtlayarak “seçilmiş” olmak olduğunu ileri süren ve o sayede isteklerini silah zoruyla kabul ettiren gürüha teslim etmeyi reddettim. Uğruna yıllar süren çalışmalarımı adadığım amaçlarımı, bana onlar dikte edemezdi. İşimin koşullarını, hastalarımın seçimini, ödülümün miktarını onlar karşılaştıramazdı. Tıbbın köle edilmesi öncesindeki tartışmalarda, her şey konuşulurken, yalnız doktorların istekleri sorulmadı. Hep hastaların çıkarı düşünülürdü, bunu sağlayanlara hiç bakılmadı. Doktorun bu konuda bir hakkı, isteği ya da seçimi olması, konuyla ilgisi olmayan bir bencillik olarak görüldü. Ona seçmek düşmez, yalnızca “hizmet etmek” düşer, dediler. Zorbalık altında çalışmaya razı olan adama bir depoyu bile emanet etmemek gerektiği, hastaların emanet edileceği sağlamları ihmal edenlerin hiç aklına gelmedi. İnsanların beni köleleştirmekteki, çalışmamı kontrol etmekteki, irademi baskı altına almaktaki, vicdanımı ihlal edip aklımı boğmaktaki o kibrini çok sık düşündüm. O halde ameliyat masasında, ellerimin altında yatarken neye güvenmeyi bekliyorlardı? Kendi ahlak kuralları onlara, kurbanlarının dürüstlüğüne güvenebileceklerini öğretmişti. İşte ben de onu geri çektim. Kendi sistemlerinin ne tür doktorlar üreteceğini şimdi görürsünüz. Ameliyathanelerde ve hastane koşullarında, hayatlarını baskıyla boğdukları insanlara kendi canlarını emanet etmenin güvenli olmadığını anlasınlar. Bundan tedirgin olmakla yetinen adama can emanet etmek de güvenli değildir, ama tedirgin bile olmayan adama emanet etmek, hiç güvenli değildir.”

Bu satırları okuduğumda üzerinde düşünmeye başladım. Roman

1957'de yazılmış, bambaşka bir ülkenin, bambaşka bir sağlık sisteminde. Aslında yazara kalsa sosyal devlet olmayı, kolektivizmi savunmuyor yaşamının hiçbir anında. İyilik yapmak değil bu, kendini feda etmek diyor ve karşı çıkıyor. Oysa benim düşüncem, halkın ücretsiz sağlık hizmeti alması, bunu yaparken devletin bütün sorumluluğu üstüne alarak hem sağlık hizmetini sağlayanı hem de alanı gözettiğini gösteren uygulamalar gerçekleştirmesidir. Doktorların görev yerlerinde (devlet hastanesi ise devlet hastanesinde, üniversite hastanesi ise üniversite hastanesinde) tam gün sağlık hizmeti vermelerini, hastaların ya da henüz hasta olmamışların öncelikle koruyucu sağlık hizmetlerini de alacakları birinci basamak sağlık kuruluşlarında değerlendirilerek çözülemeyen sorunlar için bir üst sağlık kuruluşuna gönderilmesini savunuyorum. Ama şu an yürürlükte olan "Tam Gün Yasası" ile değil. Adında geçen iki temel sözcük benim görüşümde de aynen yer alsaydı bile uygulamadaki, muayeneden ve tedaviden katılım payı alınan, performans dayalı ücretlendirilen, sağlık kuruluşunun daha çok kazanması için sağlık harcamalarını teşvik eden, basamak sistemi gözetmeyen sağlık sistemini onaylamıyorum. Evet, devlet zorbalıkla yapınca hizmeti veren doktorların hizmet kalitesinde düşüş olacağını öngördük ve yaşamaya başladık bile. Düşük puanlı ama riski yüksek ameliyatları yapmak istemeyen cerrahları dinliyoruz. Ne kadar çok hasta bakarsam o kadar performans puanım oluyor, 20 puan 20 puan birikmiyor ki, ücretimi kalite değil sayı belirlerken ve günde 30'dan fazla hastaya hakkıyla bakmam olanaksızken bu böyle sürüp gidiyor ve ne zaman pes edeceğimi merakla bekliyorum diyen dahiliyecilere üzülüyoruz.

Birinci basamak sağlık hizmeti vermesi gereken doktorlarımız kazançlarının garantilenmesi kaygısı yanında sözleşmelerinin yani iş güvencelerinin devamı için neler yapmalıyız arayışının peşinde koşmak zorunda bırakıldı. Aslında kendilerinin üstesinden gelebileceği sağlık sorunlarının özel-devlet hastanelerine, hatta üniversite hastanelerine taşınmasından şaşkın ama bir de onlar gelse nasıl altından kalacaklarını da düşünmeden edemiyorlar.

Üniversitelerin çoğunda çalışan birçok öğretim üyesi muayenehane açtıkları için gün boyu hasta bakmaları yasak olarak eğitimle ilgilenmeye yönlendiriliyorlar. Hasta muayenesini, ameliyatı öğretmeleri gereken bu kişiler, hastalarını mesai saatleri dışında muayenehanelerinde görüyorlar ve belki kitaplardan okuyarak eğitim vermenin yollarını arıyorlar ya da bu saçmalığa artık aldırılmaz oluyorlar. Kendilerine hasta danışılrsa performansını alamayacaklarını, asla ameliyata girmemeleri gerektiğini bilerek muayenehanelerine gidene kadarki zamanı bir şekilde geçiriyorlar. Öyle ya bir hasta ile görülseler acaba parasını dışarıda mı alıyor kuşku doğacak, değer mi adını kirletmeye. Günahı boyunlarına.

Hocaları bedavaya ayağımıza getireceğiz diyen siyasetçiye inanan halkta da hasta olarak bir değişim hepimizin dikkatini çekiyor. İyileştirildiği için minnet duymayı bırakın başka bir hastanın ameliyatını yarıda bırakıp da kendisini muayene etmeyen doktoru hastane idaresine şikayet eden ve ceza almasında ısrar eden hastayı görüyoruz. O doktor, kırgınlığını bir başka hastasından, ailesinden çıkarmamalı, ama üst üste gelen olaylarla nereden çıkaracağını bilemez halde meslek aşkını

kaybediyor. Muayenesini olmuş, tanısını almış, tedavisinin başarılı olduğunu öğrendiği kontrolünden ayrılmak üzereken eşine "Sen de muayene olsana" diyen hasta, "Ama bir şikayetim yok ki" yanıtını yok sayarak "Bir daha ne zaman geliriz belli olmaz, baksın işte sana da" diyor. Doktor bu durumda emeğinin ne kadar küçümsendiğini görünce en iyi olasılıkla kırılıyor, daha kötüsü o zamana dek biriktirdiklerini kusuyor ve bu kez şikayet ve ceza fasılları yeniden başlıyor.

"Teşekkür hattı" kurulması romantik bir düşünce olarak görülüyor; hastanın "Falan doktordan çok memnun kaldım" diye arayacağı bir hat yok. Ama "Şikayet hattı" çok dilde hizmet verdiğinin reklamlarını boy boy yapıyor hastane köşelerinde.

Bu sistemin nasıl doktorlar üreteceğini düşünmek beni de korkutuyor. Aynı zamanda nasıl hastalar ürettiğini görmekten üzülüyorum. Ayn Rand'a dönersem. "Atlas Vazgeçti" adının aslı "Atlas Shrugged" ve kitabın içinde bir yerde bu adı nasıl aldığına gönderme yapılıyor: Dünyayı omuzlarında taşıyan Atlas, bir gün "Yeter, artık taşıyorum" diyerek omzunu silkse ne olurdu? Farkındayım, hepimiz o dünyadayız ve omuz silmek olanaksız. O zaman dünyanın yaşanır bir yer olması için birer omuz vermeliyiz. Son yıllarda çalışma yaşamında karşılaştıklarım yüzünden adalet inancımı kaybetmek yeterince kötüydü, umudu yitirdiğimde daha da kötü olacak. Omuz vermeye hazırım.

* Denizli Tabip Odası Başkanı,
Denizli Devlet Hastanesi, Göz Hastalıkları uzmanı

İŞYERİ HEKİMLİĞİNDE DENEYİM PAYLAŞIMI

Dr. Azime Bilgiç*

Çalışma yaşamımızla ilgili yasal düzenlemeler son 10 yılda çok değişti. Günümüzde de hızla değişim devam ediyor ve daha da değişecek gibi gözüküyor.

Yılın ilk haftasında Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının İSGİP projesi (Türkiye’de İşyerlerinde İş Sağlığı ve Güvenliği Koşullarının İyileştirilmesi Projesi) kapsamında bir eğitime katılmıştık. İşyeri hekimliği yapan yaklaşık 25 arkadaş, birbirimizle

bilgi alışverişi, deneyim paylaşımı ve sohbet etmeye ne kadar ihtiyaç duyduğumuzu hissetmiştik.

Grup olarak eğitimcilerle birlikte yemekli toplantı düzenlemiş ve çok yararlı bulduğumuz eğitimi güzel bir sosyal organizasyonla tamamlamıştık. Yemekte de bilgi ve deneyim paylaşımının devamı, hepimizi çok mutlu etmişti.

Bu arada isgip-denizli isimli bir e-mail ağı oluşturarak iletişimimizi devam ettirdik. Aradığımız ve özlediğimiz bu organizasyonu belli aralıklarla tekrarlama kararı aldık. Eğitim formatımızı belirlerken 4 ana unsurunu bir arada tutmak istedik.

- Gereksinim duyduğumuz bir konunun bizim tarafımızdan belirlenmesi,
- Bir işyeri hekimi arkadaşımızın belirlenen konuda saha deneyimini paylaşımı,

- Konuyla ilgili bilimsel destek/uzman desteği.

- Birbirimizle iletişim, bilgi paylaşımı, dostluk ve kaynaşmayı sağlamak için toplantının yemekle devam etmesi, eğitim programlarımızın ana formatı oldu.

İlk toplantımızda Dr. Bülent Bilgiç “Deniz Tekstil İşyeri Hekimliği Deneyimi”ni paylaştı.

İkinci toplantıda Dr. Semiha Balcı’nın “Menderes Tekstil’de Mesleki Solunum Hastalığı Takip Sistemi” sunumu ardından Prof Dr. Göksel Kıtır “SFT Değerlendirmesi”ni aktardı.

Üçüncü toplantıda Dr. Süreyya Tan “Küçükler Tekstil’de İşitmenin Korunması Çalışmaları”ni paylaştı. Ardından Prof. Dr. Fazıl Necdet Ardıç “Odyometri Değerlendirmesi”ni aktardı.

Yaz başında organizasyon komitesi olarak Denizli Tabip Odası (DTO) İşyeri Hekimliği Komisyonuna girdik. Yaz tatili nedeniyle verilen aranın ardından dördüncü toplantımızda ÇSGB İzmir Grup Başkanlığı İş Baş Müfettişleri, “Denetimlerin Değerlendirmesi”ni işyeri hekimlerini ilgilendiren boyutlarıyla aktardılar. Bu DTO bünyesinde ilk toplantımızdı.

Beşinci toplantımız 23 Kasım 2012 tarihinde yapılacak. Abalıoğlu Holding işyeri hekimi Dr. Melahat Kaçar “Ekranlı Ekipmanlarla Çalışanların Muayeneleri” deneyimini paylaşacak. Ardından DTO Başkanı Op.Dr. Gökhan Deda “Göz Muayeneleri Yöntemleri ve İşyerlerinde Acil Göz” konusunu aktaracak.

Önümüzdeki toplantılarda “Kimyasal Maruziyeti, Yüksekte Çalışma, Akciğer Radyolojisi, Sağlık Risk Analizi” gibi konuları işleyeceğiz. Birlik ve beraberliğimizi deneyim paylaşımı ile sürdüreceğiz.

*İşyeri hekimi, DTO İşyeri Hekimliği Komisyon Başkanı

İŞYERİ HEKİMLİĞİ TOPLANTISI

“İşyeri Hekimliğinde Neler Oluyor” toplantısı 20 Eylül 2012 günü, çoğunluğu işyeri hekimleri olmak üzere hekimlerimizin katılımı ile Odamız toplantı salonunda yapıldı.

TTB Hukuk Bürosu’ndan Avukat Verda Ersoy’un katılımı ile gerçekleştirilen toplantıda, 30.06.2012 tarihinde yürürlüğe giren yeni İş Sağlığı ve Güvenliği Yasası’ndaki yenilikler görüşüldü. Bu kanunun genel maddeleri üzerinde durularak olumlu ve olumsuz tarafları tartışıldı. İş Sağlığı ve Güvenliği kanununun olumlu görülen tek yönünün, işyeri hekimlerinin mesleki bağımsızlık ilkesinin yer alması olduğu ortak bir görüş olarak benimsendi.

Yeni İş Sağlığı ve Güvenliği kanununun hazırlık aşamasında olan alt yönetmeliklerle daha da netleşeceği belirtildi ve işyeri hekimliği alanında hukuksal süreçler hakkında üyelerimize bilgi verildi.

Zorunlu mesleki sigorta uygulamasındaki değişikliğin işyeri hekimlerine etkileri karşılıklı soru cevap şeklinde tartışıldı.

MESLEK BİRLİKLERİMİZİN YENİ KONUMLARI

Dr Osman Elbek*

Sevgili Ersin'in "can alıcı" bir şiddetle kaybedilmesi nedeniyle gelişen dava süreci, kanaatimce -daha başlangıç aşamasında bile- artık çok farklı bir hayat düzleminde olduğumuzu ve artık hepimizin bireysel ve örgütsel olarak bu yeni ve -bence- doğru zemine göre pozisyon almamızın gerektiğini gösterdi. Şöyle ki;

Biliyorsunuz davaya Türk Tabipleri Birliği (TTB) ve Türk Toraks Derneği'nin (TTD) müdahil olarak katılması mahkeme tarafından kabul edildi. Mahkeme TTB'yi tüm hekimlerin meslek birliğinin doğal üyesi; TTD'ni ise sevgili Ersin'in derneğimiz üyesi olması dolayısıyla davaya müdahil olarak taraf saydı. Bu bakış açısı TTB'yi meslek alanımızda üye olsun/olmasın önemli bir taraf kılarken, uzmanlık derneğini ancak üye zorunluğu sağlanması şartıyla taraf olabileceğini gösterdi.

Ama yeni durum bu kadarla kalmıyor. Çünkü mahkeme çok yerinde bir kararla Sağlık Bakanlığı'nın müdahillik talebini, çalışanla arasında sadece "işçi-işveren" ilişkisi olduğu gerekçesiyle reddetti ve bu karar, artık kamuda sağlık çalışanlarının her türlü sorunu (özlük hak ve diğer tüm sorunlarında) için iki tarafı var etti:

-işveren tarafı: sağlık bakanlığı

-işçi/çalışan tarafı: TTB (üye olsun olmasın) ve uzmanlık dernekleri (üye olması halinde)

Yani mahkeme, sağlık çalışanlarına safının, dünün babacıl devletlü bakış açısı yerine, meslek örgütü ve uzmanlık dernekleri olması gerektiğini -ki doğrusu bence de bu -bildirdi. Dahası mahkeme sağlık çalışanlarına, bu kararıyla sizleri çalıştıran bir yapının, sizlerle yaşadığı "çıkar çatışması" nedeniyle sizlerin hakkını da koruma konusunda ancak "karşınızda" olabileceğini, ama bu yapı karşısında bağımsız olabilecek sivil yapılar olan meslek örgütü ve uzmanlık derneklerinin ancak sağlık çalışanlarının hakları konusunda onların yanlarında olabileceğini hükme bağladı. Bunun ne anlama geldiğini düşünebiliyor musunuz? Açıklıkla bu yeni durum, benim kaç yıldır savunduğum bambaşka bir zeminin hukuk tarafından da hükme bağlanmasıdır. O nedenle gerek meslek örgütü gerekse uzmanlık dernekleri bu yeni zemini iyi değerlendirmelidirler. Elbette herkesten önce safını ve tarafını bilmesi açısından sağlık çalışanları bu ayrımın artık farkına varmak ve bu yeni zemine göre taleplerini/haklarını aramak zorundadırlar. Çünkü artık görelim ki, dünün "babacan" devleti öldü -ne iyi. O nedenle çalışanlar olarak artık hakkımızı devletin/iktidarın boyunduruğu altında, ona daha fazla kendimizi sevdirek değil; aksine onun karşısında kendi bağımsız örgütsel gücümüze güvenerek ve ondan hakkımızı söke söke almak zorundayız. Özetle başka bir denizdeyiz artık...

O nedenle bugünden sonra bu değişimin farkında olan örgütler çalışanlar açısından geleceğin örgütleri olacaktır. Bunun farkında olmayıp hala eski dünyada olduğu gibi yaşadığı her sorunda “baba”sına koşup ondan nedamet ve ayrımcılık talep eden örgütler ya da “baba” ile göbek bağını kesememiş dernekler kısa ve orta vadede çalışanlar açısından tarihin çöplüğünde unutulacaklardır. Ama unutmayalım ki “bakanlık” denilen yapı duvar, taş ve beton değildir. O nedenle bu kavramı da açıklıkla tanımlayalım: “bakanlık” demek iktidar/devlet aygıtının yetki gücünü elinde tutan insanlar demektir. O nedenle yakın bir zaman önce illerimize atanan CEO’lar ve o CEO’ların altında çalışacak ve idari yetkiyi elinde tutacak her kişi -ister hekim olsun ister olmasın- “işveren” olarak bakanlığı temsil edecektir. O nedenle başımıza gelen her sorunda tazminat isteyeceğimiz/mahkûm ettireceğimiz yapı ve çalışma hayatımızın sorunlarını (tatil, dinlenme, anormal hasta yükü, vs) çözmek için çalışan sağlığı ve iş güvenliği bağlamında mücadele ederek kazanacağımız her hak onlardan olacaktır.

Artık görelim ki, bunu başarabilmek için kendi örgütlerimizden başka güveneceğimiz hiçbir yapı kalmamıştır. O nedenle meslek örgütümüz de uzmanlık derneklerimiz de gerçekten biz çalışanların yapıları olmalıdır. Bu nedenle hem TTB hem de uzmanlık derneği (örneğin toraks derneği) bu farklılaşan zemine uygun bir değişim ve dönüşüm yaşayabilirse güçlenecek, aksi halde yaşamayacak ve yok olacaktır. Çünkü geldiğimiz ortamda hukuk bile gerek TTB’yi gerekse uzmanlık derneğini çalışanların her türlü sorunu konusunda “taraf” kılmıştır. İşte bu zeminde “Türk Tabipler Birliğinde/uzmanlık derneklerinde ne kadar siyaset yapacağız?” sorusu hukuk tarafından hükümsüz kılınmıştır. Çünkü hukuk, bu birliklerin, çalışanın her sorunu için taraf olduğunu ve bu taraf olmasının gereğini yapmasını hükme bağlamıştır. O nedenle bu karar, meslek birliklerimizin, çalışma hayatının tümünde yaşanan her sorun için kafa yormasını, sağlık politikasını çalışandan yana irdelemesini, kendi varlığını toplumsallığın bir parçası olarak etik bir çerçeve dahilinde üyelerinin mesleki hayatını ilgilendiren her sorunla ilgilenmesinin ve dahası taraf olmasının gerektiğini açıklıkla karara bağlamıştır. Geleceğe projeksiyon yaparsak: bu gerçekçi durumda tek eksiklik çalışanların işveren karşısında en önemli gücü olan sendikaların sürece/resme daha dahil edilmemiş olmasıdır -ki merak etmeyin o da yakındır. O nedenle eğer sağlık çalışanları, kendi hayatlarında hak temelli bir savunuculuk yapmak için meslek örgütünü, uzmanlık derneklerini ve sendikaları birbirlerine kopmaz bağlarla hercümerç ettikleri oranda, işveren olan Sağlık Bakanlığı karşısında daha güçlü bir konuma ve pazarlık etme gücüne ulaşacaklardır. Aksi yöndeki her adımda ise işveren olan Sağlık Bakanlığı onları daha fazla sömürme ve ötekileştirme imkânına ulaşacaktır.

Kartların yeniden karıldığı, liberalize olan bu ülkede artık herkes safının nerede olduğunu açıklıkla görmeli ve adımını ve örgütsel yetkinliğini ona göre geliştirmelidir. Çünkü aksi durum sağlık çalışanları açısından can güvenliğinin, mesleki bağımsızlığın, özlük haklarının yok edilmesi anlamına gelecektir.

Umalım ki, örgütlerimizin zihinsel ufku bu yeni hayatı görebilecek yetkinliktedir.

sevgi ve saygıyla

*Adnan Menderes Üniversitesi, Göğüs Hastalıkları uzmanı

TAMAO

ABACUS ACADEMY

MENTAL ARİTMETİK

Çocuklarınızın
Gizli Potansiyeli
sizi ÇOK
Şaşırtacak

oyun gibi matematik
güçlü konsantrasyon
dikkat dağınlığında azalma
sıradışı beceriler

özgüven, yaratıcılık, liderlik
sağ ve sol beyin loblarının
dengeli gelişimini sağlar
gelişmiş dinleme ve gözlem yeteneği

videolarımızı
web sitemizden
mutlaka
izleyiniz

www.tamao.com.tr

Şubelerimiz

Çamlık: 0555 811 69 79

Bereketli: 0258 377 88 80 Adalet Mh.

Kazım Karabekir Cd. No. 41 Beekretli DENİZLİ

Servergazi: 0542 526 66 09

0258 373 88 77

7. Sk. No. 67 - 5 Servergazi Konutları

Yenişehir DENİZLİ

|| Bizin
Çok
Büyütüyoruz ||

denizli **i**stanbul
zmir

www.akademigate.com

facebook.com/akademigate

twitter.com/akademigate

TÜRKİYE SAĞLIKTA BAŞARILI MI ?

Prof Dr. İlker Belek

Başbakan, Sağlık Bakanına sorarsanız; öyle.

Bu başarı öyküsünü, halkın sağlık hizmetinden memnuniyet düzeyindeki artışı (ki bunu kendileri ölçüyorlar), hastanelerdeki MR, tomografi gibi ağır teknoloji yığınağının büyümesini, hasta başına ayrılan zamanın kısalmasına karşılık halkın daha çok hekim tüketmesini, özel hastane sayısının artışını kanıt olarak göstererek yazıyorlar.

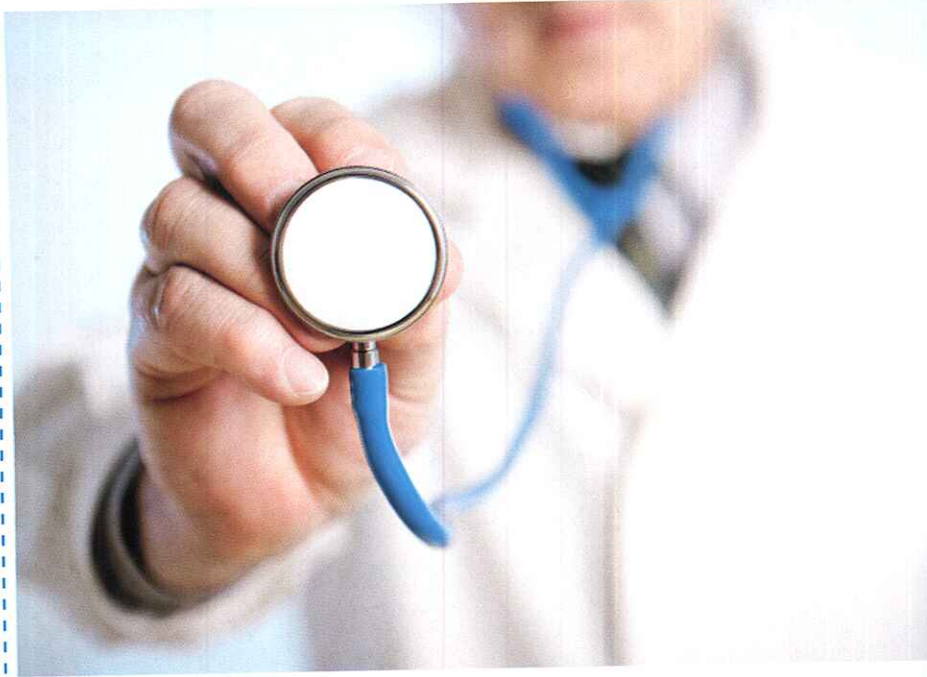
Oysa çok teknoloji, ilaç, hekim tüketmek sağlık sisteminin başarısını kesinlikle göstermeyeceği gibi, çoğu kez başarısızlığın bir kanıtıdır.

Halk çok teknoloji, ilaç, hekim tüketmekten memnun oluyorsa, ki Türkiye’de kesinlikle böyledir, halkın bu memnuniyeti sağlık yönetiminin başarısızlığının bir göstergesi olarak okunmalıdır.

* * *

Başarı noktası üzerinde özellikle duruyoruz. Bunun esas olarak iki nedeni bulunuyor: Birincisi Sağlık Bakanlığı, hükümet ve Başbakan, Türkiye’nin sağlıkta başarılı olduğu izlenimini yaratıyorlar, bunun üzerinden de popülist politikalarının zeminini sağlamlaştırmaya çalışıyorlar. Hatta Başbakan çok yakın bir geçmişte Türkiye sağlık sistemini ABD için örnek olarak gösterdiğini bile açıkladı.

İkincisi, bir sağlık sisteminin tedavi edici sağlık hizmetleri üzerinden başarılı olabileceğini ileri sürmek, bizim sorun olarak saptadığımız bu

olgunun, yapısal bir politika olarak daha ileri boyutlarda sürdürüleceği anlamına da gelir. Nitekim öyle de oluyor. Türkiye sağlık sisteminin tedaviye bağımlılığı artıyor. Bu uyuşturucu gibi bir şey: İlaç, teknoloji ve hekim tüketiminin ivmesi her geçen yıl büyüyor.

Daha çok tüketmenin başarılı olmanın koşulu olduğunun ileri sürülmesi: Bağımlılık dediğimiz şey budur. Bunun sonucu ise sağlık harcamalarındaki sürdürülemez artış, sağlık şirketlerine kamu eliyle rant aktarımıdır.

Türkiye’de bu sağlık hizmeti tüketim çılgınlığının sağlık sisteminin özelleştirilmeyle birlikte seyretmesi sorunu daha da ağırlaştırıyor. Bizim sağlık ekonomisinde arzın uyardığı talep dediğimiz olgu özelleştirme zemininde ortaya çıkıyor ve sorunu bir çıkmaz sokağa sürüklüyor.

Yukarıda özetlediğimiz iki nedenle sağlıktaki başarının gerçek yüzünü anlamaya ve anlatmaya çalışmak Türkiye’de yurtsever bir görevdir.

* * *

Bir ülkenin sağlıktaki başarısı ilaç, teknoloji, hekim tüketim miktarına bakarak değil, sağlık göstergeleri değerlendirilerek ölçülür. Çünkü, sağlık hizmeti üretim sürecinde kullanılan bütün araçlar sağlık içindir, bunların etkisi sağlık göstergeleri üzerinden ölçülür.

Belli düzeydeki bir sağlık göstergesine ne kadar az kaynak tüketerek ulaşıyorsanız ya da elinizdeki kaynakları en yüksek sağlık çıktısını elde etmek üzere organize edip kullanıyorsanız sağlıktaki o kadar başarılısınız demektir.

Biz bu amaçla değişik sağlık göstergelerini değişik biçimlerde kullanarak makro ekonomik verimlilik analizleri gerçekleştiriyoruz.

Aşağıdaki tablolar bu amaçla düzenlenmiştir.

* * *

Tablo: Türkiye’nin insani gelişmedeki sırası

	İnsani gelişme puanı açısından sıra	Performans puanı (Gelirdeki sıra - İGİ’deki sıra)
2005	94.	-18
2007	84.	-18
2009	79.	-16
2011	92.	-25

Kaynak: 2005, 2007, 2009, 2011 yıllarına ait Human Development Report

Yukarıdaki tabloda Türkiye’nin insani gelişmedeki durumu veriliyor. İnsani gelişme indeksi, sağlık (bebek

ölüm hızı olarak), eğitim ve kişi başı gelir göstergelerini içeren bileşik niceliksel bir göstergedir.

Tablodan da görüldüğü gibi Türkiye’nin İGİ açısından dünya ülkeleri arasındaki sıralama yeri yıllar içinde aynı gibidir.

Buna karşılık dünya ülkeleri arasında kişi başı gelirden bulduğu sırası ile İGİ puanı açısından bulunduğu sırası arasındaki fark 2011 yılında, 2009’a göre 9 sıra, daha önceki yıllara göre ise 7 sıra gerilemiş ve performans puanı -25 olarak gerçekleşmiştir. Performans puanının -25 olması Türkiye’nin İGİ puanındaki sırasının gelirdeki sırasına göre 25 basamak aşağıda olduğunu gösterir. Oysa beklenen, gelir ve insani gelişme konularının aynı olmasıdır.

Kısaca, Türkiye dünya ülkeleri arasında, İGİ bakımından gelirdeki sıralamasının çok altındadır. Bu olumsuz durum gelirini sağlık ve eğitim için kullanmadığını gösterir. Türkiye aynı gelirle insani gelişme açısından 25 sıra daha yukarıda bir sonucu elde edebilir. Bu başarısızlığın nedeni siyaset, siyasi tercihlerle ilişkilidir.

İGİ performans puanı açısından Türkiye’den daha kötü durumda bulunan, yani gelirini Türkiye’den daha kötü değerlendiren ülke sayısı (tabloda görüldüğü gibi) 11’dir. Bu ülkelerin hangileri olduğuna dikkat edilmesi ayrıca önemlidir.

Tablo: İGİ’de dönemlere göre yıllık gelişme hızı %

	Türkiye (2011’de 92. sırada)	Venezüela (2011’de 73. sırada)
1980-2011	1.34	0.54
1990-2011	1.08	0.74
2000-2011	0.90	1.04

Yukarıdaki tablo ise 1980’den itibaren 10 yıllık dönemler için Türkiye ve Venezüela’nın İGİ puanlarındaki yıllık gelişme hızını gösteriyor.

Burada Venezüela’yı özel olarak seçtik. Çünkü Türkiye’de AKP’nin iktidara geldiği dönemle hemen hemen eş zamanlı olarak Venezüela’da da Chavez özel bir sosyal programı uygulayacağına söz vererek seçildi. Chavez’in uyguladığı politikalar gerçekten de tam olarak sosyal içeriklidir. Sağlık, eğitim ve sosyal güvenlik hizmetlerinin kamu eliyle sunulmasını ve ağır sanayide de önemli kamulaştırmaları içerir. Türkiye’deki ise hükümetin bütün söylemlerine rağmen bunun tam tersidir.

2000-2011 aralığı, kabaca, Türkiye’de AKP’nin, Venezüela’da ise Chavez’in iktidarını temsil eder. Tabloda izlendiğinde ortaya çıkan gerçek Türkiye’nin insani gelişme puanı açısından durumunun her 10 yıl için kötüleştiğidir. Buna karşılık Venezüela’daki gelişme tam tersi yöndedir.

Bu arada Erdoğan’ın 2002’de Chavez’in ise 1998’de iktidara geldiğini hatırlatalım. Dolayısıyla, Erdoğan için 0.90 olarak görünen puanın bir kısmı bir önceki dönemin yüksek puanının bir hediyesidir. Buna karşılık Chavez için 1.04 olarak görünen puan ise bir önceki dönemin düşük puanı tarafından gölgelenmiştir.

Tablo: Türkiye’nin BÖH performansı

	BÖH’ndaki sırası BÖH 2003: 33 2010: 14	GSYİH’deki sırası GSYİH 2003: 2790 2010: 9500	Performans (Gelirdeki sırası - BÖH’ndaki sırası)
2003	112.	68.	-44
2010	81.	52.	-29

Kaynak: 2005 ve 2012 yılları The State of World’s Children

Yukarıdaki tabloda ise yalnızca bir sağlık göstergesine, bebek ölüm hızına odaklanıyoruz. Burada da İGİ’de yaptığımız gibi Türkiye’nin dünya ülkeleri arasında kişi başı gelir ve bebek ölüm hızında kaçınıcı sırada olduğunu gösteriyoruz ve bu iki sıralama arasındaki farka (performans) bakıyoruz.

Türkiye’nin bebek ölüm 2003’te binde 33 (yani dünya ülkeleri arasında epey gerilerde 112. sırada), 2010’da binde 14 (bu hız düzeyiyle sıralamada 81. likte). Aynı yıllar için kişi başı gelirdeki sıralaması ise çok daha yukarılarda: 68. lik ve 52. lik. Her iki yıl için performans puanı da -44 ve -29.

Türkiye bebek ölümündeki performans açısından gelirine göre beklenen düzeyin çok gerisinde yer alıyor. Türkiye AKP döneminde performans puanını 15 basamak geliştirmiş olmakla birlikte halen sıralamada beklenen yerinden 29 sıra aşağıda bulunuyor.

Bu verilerle Türkiye’nin sağlıkta başarılı olduğunu söylemek açıkça gerçeği çarpıtmak olur.

Türkiye insani gelişme açısından başarısızdır ve başarısızlık derecesi son 10 yıl içinde daha da artmıştır. Türkiye bebek ölümündeki performans açısından da başarısızdır, ancak başarısızlık derecesi AKP döneminde azalmıştır.

Bu durum Türkiye’nin gelirini sağlık, eğitim için değil başka işler için kullandığını gösterir. Bu işler arasında örtülü ödenek harcamaları, savunma giderleri, faiz ödemeleri (ki halen bütçe gelirlerinin yaklaşık %20’si kadardır) vardır.

AKP iktidarı sağlıktaki bu başarısızlığını, halka daha çok ilaç, teknoloji, hekim sunarak örtmeye çalışıyor. Ancak burada da nesnel bir sınırlamayla karşılaşılıyor. Tedavi hizmetlerinin gereksiz tüketimi sağlık harcamalarında anormal artışa neden oluyor. Bu gerilim SGK ile hükümet arasında sağlık harcamalarının kısıtlanması gerekirken gerekmediği ve kısıtlanacaksa da bunun nasıl sağlanacağı konularında anlaşmazlıklar yaratıyor.

Ancak bu gerilimin sonuçlarından birisinin halka yansıyan katkı paylarının artırılması şeklinde olacağı kesin gibi görünüyor.

*Akdeniz Üniversitesi, Halk Sağlığı Anabilim Dalı

HER SEVİYEYE LİSAN EĞİTİMİ

KARARLIYIZ!
YABANCI DİLLERİ KONUŞABİLME HAYALİNİZİ
DİL’DE GERÇEKLEŞTİRİYORUZ

metodla 1/4 zamanda dil öğrenin

Yerli ve Yabancı öğretmenlerle birebir
ve grupla tüm yabancı dillerin eğitimi

ÜDS, KPDS ye hazırlık

0258 212 23 24

Çamlaraltı Mh.6021 Sk. No. 3
(Meslek Yüksek Okulu Üstü)
Çamlık / DENİZLİ Gsm: 0505 635 66 16
www.ecedilmerkezi.com

Ücretsiz Deneme Dersleri için
Lütfen
Randevu Alınız

HAYALLER BİR GÜN GERÇEK OLUR MU?

Dr. İhsan Alur

Her canlı doğar, büyür ve gelişir, en nihayetinde yaşamsal işlevler tükendiğinde ölür. Bu durum insanlar için de geçerlidir. Biz insanları diğer canlılardan farklı kılan önemli bir özelliğimiz vardır ki, o 'hayallerimiz-ideallerimiz'dir. Hayal kurmak ve ideallerin peşinden gitmek olmasaydı, belki de bilim, sanat, medeniyet ve toplumsal gelişmeler de olmazdı.

Tarihte olağanüstü işleri başaranlar, büyük idealleri olan insanlar olmuştur. Bilim insanları, düşünürler, askeri ve siyasi şahsiyetler, onlar değil midir tarihin akışına yön verenler.

Çoğumuzun çocukluktan başlayan hayalleri vardır. Kimimiz doktor, mühendis, diğerimiz hakim, avukat veya ticaret erbabı vs., her birimizin mutlaka rol-model olarak örnek aldığı 'birisi' olmuştur. Mesela ben lise öğrenimine başladığım yıllarda İstanbul Üniversitesi Çapa Tıp'ta okuyan bir abiden etkilenerek 'doktor' olmaya karar verdim. Uzmanlık alanım olan kalp ve damar cerrahisini de, tıp fakültesinde okuduğum sırada izlediğim kalp kapak ameliyatından sonra karar verdim. Beş yıllık asistanlıktan sonra kalp ve damar cerrahisi dalında uzman olmaya hak kazandım. Devlet Hizmet Yükümlülüğü (DHY) kurasıyla Denizli Devlet Hastanesi'ne tayin oldum. Umutluydum, çünkü mesleki bilgi ve becerimi icra etme olanağım olacaktı. Tam da her şey daha iyi olacak derken askerlik görevimin zamanının geldiğini bildiren ilişik kesme yazısı bana tebliğ edilmişti. Bir yıllık ücretsiz izin dilekçemi yazarak idareye verdim ve hastaneden ayrılış yaptım. 12 aylık vatani görevden sonra tekrar Denizli'ye döndüm. Halen Denizli Devlet Hastanesi'nde çalışıyorum.

Şimdi şöyle bir geriye bakıp düşündüğümde neleri yapıp neleri yapmadığımı kısaca özetleyebilirim. Örneğin, tıp okumuşum, kalp ve damar cerrahisi uzmanı olmuşum, vatana ve millete faydalı bir birey olmuşum. Ancak kendimi yüzde yüz yeterli bulduğumu söyleyemem.

Her meslekte öyledir muhakkak ama özellikle tıp alanında her gün yeni bir gelişmeye tanık oluyoruz, bilgiler değişiyor. Tedavi yöntemleri gelişiyor, konvansiyonel teknikler yerini modern, sofistike yöntemlere bırakıyor. Teknolojik ürünler ve donanımlar giderek ağır basıyor.

Bunlara bir de bireysel ve sosyal hayattaki hızlı tempoyu eklediğimizde, insan bu hızlı tempoyu hiçbir zaman yakalayamayacağını düşünüyor. 'Acaba kendimi nasıl yenileyebilirim?', 'gelişmelere nasıl ayak uydururum' un peşine düşüyor.

İnsan şüphesiz ki sosyal, psikolojik yönleri olan bir varlıktır. Bu yüzden içinde yaşadığı toplumla beraber varlığını sürdürebilir. İnsanlardan bir şeyler alabilir, onlara bir şeyler verebilir. Bunu da resmi veya gayrı-resmi gruplar sayesinde yapabilir. Gayrı-resmi gruplar; kişinin sosyal/toplumsal çevresi, iş arkadaşları, resmi gruplar; iş yaşamındaki hiyerarşik ast/

TAMAO

ABACUS ACADEMY

MENTAL ARİTMETİK

oyun gibi matematik
güçlü konsantrasyon
dikkat dağınıklığında azalma
sıradışı beceriler
özgüven, yaratıcılık, liderlik
sağ ve sol beyin loblarının
dengeli gelişimini sağlar
gelişmiş dinleme ve gözlem yeteneği

videolarımızı
web sitemizden
mutlaka
izleyiniz

www.tamao.com.tr

Şubelerimiz

Çamlık: 0555 811 69 79

Bereketli: 0258 377 88 80 Adalet Mh.

Kazım Karabekir Cd. No. 41 Beekretli DENİZLİ

Servegazi: 0542 526 66 09

0258 373 88 77

7. Sk. No. 67 - 5 Servegazi Konutları

Yenişehir DENİZLİ

üstleri, sivil toplum kuruluşları, dernekler/vakıflar, meslek odaları'ndan oluşur. Bu gruplar sayesinde etrafında olup bitenden kişi haberdar olur, aktüel olayları anlamlandırır, yorum yapar.

Hekimlik mesleği sorumluluğu ağır olan, üstün bilgi ve beceriye sahip olmayı gerektiren meşakkatli bir meslektir dersek abartmış olmayız herhalde. Bundan yirmi-otuz yıl önce hekimler oldukça saygın, etkili kişilerdi. Fakat günümüzde değişen toplumsal değerler, kültürel yozlaşma, yazılı ve görsel medyada çıkan haberlerden dolayı doktorlar ve doktorluk mesleği itibarsızlaşmaya başlamıştır. Bu durumun oluşmasında belki biz hekimlerin az ya da çok payımız olduğunu düşünsek de sorumluluğun daha çok üçüncü taraflara ait olduğunu da eklememiz gerekiyor.

Son on yılda sağlık sektöründe büyük dönüşümlere tanık oluyoruz. Sistem sürekli değişiyor, 'Tam gün yasası', 'Malpraktis yasası', hastane döner sermayesinde performansa dayalı ücretlendirme, e- reçete, önümüzdeki günlerde yürürlüğe girecek olan 'Kamu Hastaneleri Birliği' yasası gibi hastaları da yakından ilgilendiren köklü değişimleri hep birlikte yaşıyoruz.

Sağlık alanında özel hastane işletmeciliğinin yaygınlaştığını, etkili ve yetkin hizmetlerin verildiğini de eklemekte fayda var. Vatandaş istediği kamu ya da özel hastaneden hizmet alabilme (yeşil kartlılar hariç), dilediği doktoru tercih edebilme şansına sahip hale gelmiştir. Ancak bu kadar olumlu gelişmeler yaşanırken, hasta ve hasta yakınlarının zaman zaman şahit olduğumuz sağlıkta şiddetin parçası veya doğrudan öznesi olduklarını görmek hepimizi derinden yaralamaktadır.

Performansa dayalı döner sermaye uygulamasından biraz bahsedebiliriz. Bu sistem hekimlerin karşısında vahşi kapitalizmin yerel uygulaması ve yansması gibi duruyor. Belki doktorları gayretli çalışmaya ve 'ne kadar çalışırsan o kadar ücret alırsın' mantığıyla hareket etmeye teşvik eden, ama bir o kadar da 'puan-kolik çalışan sürüsü' yaratmaya elverişli bir sistem olduğunu ifade etmek isterim. Her zamanki evrensel gerçeği hatırlamamızda yarar var: para amaç değil araçtır. İnsan (hasta) hayatı önceliklidir, maddi fayda da önemlidir ancak hastanın sağlık ve esenliğinden sonra gelmelidir.

Kamu Hastaneleri Birliği uygulaması da umut vadeden, hastaneler arası birliği sağlayacak, kurumları tek çatı altında toplayacak, maliyetleri (sağlık harcamaları) aşağı çekecek, verimliliği artıracak, ulusal kaynakları etkili kullanmayı sağlayacak gibi tasavvur ediliyor. Fakat uygulamada nasıl olacak hep beraber göreceğiz.

Etrafımızda bu değişim ve dönüşümler gerçekleşirken, sağlık çalışanları olarak biz hekimler değişen koşullara ayak uydurmaya çalışıyor, acaba gelecekte ne olacak, daha iyi mi yoksa kötü mü olacak sorusunu kendimize soruyoruz.

Sizi bilmem ama ben kendime şu cümleyi fısıldadığımı duyar gibi oluyorum: Hayaller bir gün gerçek olur mu?

* Denizli Devlet Hastanesi, Kalp Damar Cerrahisi uzmanı

Denizli Tabip Odası Hukuk Bürosu Tarafından 2012 Yılı İçin Takip Edilen Hekim Dosyaları

Denizli Tabip Odası, hasta/hasta yakını şiddetine uğrayan hekimlerin her yönden yanında olduğu gibi, hukuki destek de sunmaktadır. Bu kapsamda, tehdit, hakaret, darp vs. şiddet eylemlerine maruz kalan hekimlerin tüm hukuki destek talepleri karşılanmakta, şiddet dosyaları takip edilmektedir.

Denizli Tabip Odası tarafından hukuki destek sunularak takip edilen, şiddet dosyalarından örnekler aşağıda sunulmaktadır:

1. Denizli Devlet Hastanesi Adli Tabiplik polikliniğinde nöbetçi olan bir hekim, nöbeti sırasında polisler tarafından getirilen iki kişinin sözlü ve fiziksel saldırısına maruz kalmıştır. Denizli 5. Asliye Ceza Mahkemesi'nce, hakaret ve görevli memura mukavemet suçlarından, sanıklar hakkında ayrı ayrı 1 yıl 6'ar ay hapis cezası ile cezalandırılmasına, hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verilmiştir.

2. Denizli Devlet Hastanesi Dahiliye Polikliniğinde görev yapan bir hekim, polikliniğe gelen bir hastanın sözlü saldırısına maruz kalmıştır. Denizli 4. Sulh Ceza Mahkemesi'nce, sanık hakkında hakaret ve tehdit suçlarından 1 yıl 6 ay hapis cezası ile cezalandırılmasına, hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verilmiştir.

3. Denizli Devlet Hastanesi Kadın Doğum Kliniğinde görev yapan bir hekim nöbeti sırasında hasta yakınının sözlü saldırısına maruz kalmıştır. Denizli 8. Asliye Ceza Mahkemesi'nce, sanık hakkında hakaret ve tehdit suçlarından 1 yıl hapis cezası ile cezalandırılmasına karar verilmiştir. Bu karar karşı tarafça temyiz edilmiş olup, dosya henüz Yargıtay'dan dönmemiştir.

4. Denizli Devlet Hastanesi Plastik Cerrahisi Kliniğinde görev yapan bir hekim nöbeti sırasında hasta yakınlarının sözlü saldırısına maruz kalmıştır. Hekimin şikayetçi olması üzerine Denizli 3. Asliye Ceza Mahkemesi'nde kamu davası ikame edilmiştir. Yargılama sürmektedir.

5. Denizli Devlet Hastanesi Acil Servis'te görev yapan bir hekim nöbeti sırasında hasta yakınının

sözlü saldırısına maruz kalmıştır. Hekimin şikayetçi olması üzerine Denizli 3. Asliye Ceza Mahkemesi'nde kamu davası ikame edilmiştir. Yargılama sürmektedir.

6. Denizli Devlet Hastanesi Acil Servis'te görev yapan bir hekim nöbeti sırasında hasta yakınının sözlü saldırısına maruz kalmıştır. Hekimin şikayetçi olması üzerine Denizli 1. Sulh Ceza Mahkemesi'nde kamu davası ikame edilmiştir. Yargılama sürmektedir.

7. Denizli Devlet Hastanesi Acil Servis'te görev yapan bir hekim nöbeti sırasında hasta yakınının sözlü saldırısına maruz kalmıştır. Hekimin şikayetçi olması üzerine Denizli 6. Sulh Ceza Mahkemesi'nde kamu davası ikame edilmiştir. Yargılama sürmektedir.

8. Denizli Devlet Hastanesi Acil Servis'te görev yapan bir hekim nöbeti sırasında muayene ettiği ve reçetesini düzenlediği bir hastası, SABİM şikayet hattına, hekim hakkında hakaret ederek şikayet etmiş olup hekimin hasta hakkında şikayetçi olması üzerine Denizli 7. Sulh Ceza Mahkemesi'nde kamu davası ikame edilmiştir. Yargılama sürmektedir.

9. Denizli Devlet Hastanesi Göz Polikliniğinde görev yapan bir hekim, polikliniğe gelen bir hastanın sözlü saldırısına maruz kalmıştır. Hekimin şikayetçi olması üzerine Denizli 6. Sulh Ceza Mahkemesi'nde kamu davası ikame edilmiştir. Yargılama sürmektedir.

10. Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi asistan olarak görev yapmakta olan bir hekim poliklinikte sözlü saldırısına maruz kalmıştır. Poliklinik dışında da fiziksel saldırısına maruz kalmıştır. Hekimin şikayetçi olması üzerine Denizli 6. Sulh Ceza Mahkemesi'nde kamu davası ikame edilmiştir. Ancak daha sonra hekim şikayetinden vazgeçmiştir.

Av. Türkan Kurt
Denizli Tabip Odası
Hukuk Bürosu

ÖZGÜVEN SORUNU için BİR MANİFESTO “İçimdeki Dalkavuk”

Dr. Nurhan Meydan
Acımiş *

“Dinle küçük insan!

İç sesinizde iniltilere eğer kulak kabartırsanız çağın gürültülü ve yok edilmeye hazır doğal ortamında kendi varlığımızdaki kirlenmeyi acıyarak seyredebilirsiniz. Dış dünyada yükselen binaların göz düzleminin üzerindeki korkutucu uzaklığının ben ve diğer varoluş boyutunuzun arasında yükselmeye başlaması ne acı değil mi? Bu ruh sancılarının yüzyılımızın doğa kıyımları ile ilintili olabileceğini hiç

düşündünüz mü?

Yüzyıl ötesinin hatta dünyayı çevreleyen kara boşluğun akıl dışı uzunluğunun bu yüzyılda artık pek önemsenmeyeceğini söylesem bana eminim gülersin. Oysa ben; teknolojinin dev harikası yeni buluşlardaki doğa katliamının, bütünden (dünya) özele doğru (kendi) sizi azar azar ısırmaya başlayıcı haber vermek isterim.

Bu günler bana çok uzak görünmüyor. Çevremde uzanan ehilleştirilmiş, insanlaştırılmış, iğdiş edilmiş hiçleşen doğaya şöyle bir bakıyorum. İçim sızlıyor geri dönüyorum. Kilometrelerin hatta yıldızlar, galaksiler, gezegenlerin bile bir zaman bir tarak, bir diş fırçası, bir el kremi, ne bileyim mor iğnem, mor firketem kadar bana yakın olacağını, düşeceğini bilmekten yorgunum. Ne oluyor bana, bu nedir böyle. Dünya ellerimde, oysa kendime akıl dışı mesafedeyim. Nerede benim insanlarım, insanlığım, idim (vahşim), egom (mutlak aklım), süper egom (koruyucu meleğim) ve can dostum özgüvenim...Arkasından koşuyorum yoruluyorum. Buldum derken kaybediyorum. Bulsam sıkıştığı yerden çıkarmaktan zorlanıyorum ya da onu kurtaramıyorum.

Dinle küçük insan!

Biz ki, uzayın fatihi, toprağın efendisi, doğanın eşkıyası, teknolojinin ağa babası, sanal ortamın haydutları (hacker) insanlar; arzularımıza bu kadar yakın iken, içimizde bir yerlerde dolaşıp duran, bize yüz vermeyen, bizden saklanan özgüvene “merhaba” demekten bile neden bu kadar uzağız?

Bu işte bir iş var.

Özgüven tartışmalarının çok sık içinde olmadığını söylemek isterim. Ama olayı sadece ruh profesyonellerinin ellerine bırakmak pek işime gelmiyor. “Ben”i anlamakta ustalayan kişilerin ruhu sıklıkla insan bedeninde aradıklarını görüyorum. İnsanı kuşatan çevrenin varlığını göz ardı ettiklerine tanıklık ediyorum. Bu düşünce bana kalırsa insana bütüncül bakışı tekmeliyor. Çevrenizde (sosyal) olup bitenlerden sorumlu olmayı size bırakırlar ve özgüveninizden sizin sorumlu olduğunuzu “baba do(en kalın ses) sesinde seslendirirler. Bu anlayış, bana bir kış gününde göz bebeklerime dolan soğuk sessizliği ve kar tanelerinin ardından giden masum bir çocuğu anlatır. Bir elimde “Ben”i var etmek kişinin kendi işidir, bizden söylemesi” diyen ruh bilim idollerini, diğer elimde “Başınıza gelecekte önce siz sorumlusunuz” diyen toplumsal yanılıgyı tutarken çağımız insanının öksüz bir özgüvenini kucakladığımızı ifade edebilirim.

Dinle küçük insan!

Kırda çekirgenin seslerini duymaya hazırlandığım çocukluğumun İzmir’inde, uzaklardan gelen güm güm balyoz sesleri ile irkildiğim bir Mayıs

sabahını anımsıyorum. Biraz uzaklarda alabildiğine yükselen binaların hızla nasıl var edildiğini görebiliyordum.

Belki sizin de böyle bir gününüz vardır. Ve belki de önlerinden geçerken haklı olarak iç geçirdiniz. "Vay anasına, el-alemde ne para var. Biri şu kula düşmez" dediniz. Size emanet edilen özgüveninizin birden çatırdayarak konfeti gibi üzerinize yağdığını hissettiniz. Özgüveniniz kırılıverdi. Battı kanattı yüreğinizi. Size şunu fısıldamayı isterim.

Yüzyılım yeni tüketici aktörleri iş başında iken para döngüsünü ayakta tutmak adına özgüveninize mukayyet olmanızı, kuyruğu titretmemenizi salık verirler. Bunun için de bir kısım çareler önerirler. Ya kuantum fiziği ile istemenin sırlarına vakıf olacaksınız ya da pozitif düşünce yoluyla nirvanaya varmanın umuduna varacaksınız. Artık hangisini tercih ederseniz...

Hedonist (haz merkezci) tutumu yeniden palazlandırmayı başarabilmenin bu yüzyılda zor olmayacağını sıradan aklımla görebiliyorum.

Tüket, tüket, tüket, ye, ye, ye, iç, iç, eğlen, eğlen, koş, uç, zıpla.

Özgüveni var kılmanın ya da var ise yaşama katmanının sırlarını sorgularken içimde pek bildik olmayan bir figüranın bir gün bana "merhaba" dediğini duydum. Tam o sırada Sam Amcanın uçarı bilim adamlarının değerlendirmelerini okumaktaydım.

"Özgüvenin aslında kimde saklı olduğu bilinmez, bir işçi, bir CEO'dan daha sağlam özgüven taşıyor olabilir"

Hemen aklımda bir film sahnesi canlandı. Binanın dışında ipten yapılmış bir iskelede, elindeki bezi kovaya batırıp çıkaran, kan ter içinde, kirli tulumlu, lastik çizmeli, yanık tenli, kirli sakallı, hafif toplu bir adamın, sert esen rüzgârı arkasına aldığı sırada, camın gerisinde dünya sermaye piyasasını elinde tutan, afili bir İtalyanı, Paris'ten getirdiği kravatını düzeltere düzeltere, önünde yığılan dosyalara göz atarak, son moda çantasından çıkardığı havana purosundan son nefes alırken düşündüm. Bir Roberto'yu bir de bizim Mustafa'yı yan yana getirdim.

İçimden pek tanıdık olmayan bir iç figüranım huzura gelip;

- Harika bir sahne efendimiz, dedi ve bir alkış kopardı. Böyle bir sahneyi ancak sizin gibi bir zihin düşünebilir. Ancak sizin gibi çok eğitilmiş, bir hanım efendi böyle bir kareyi, böyle inanılmaz tasvir edebilir. Bana kendimi tanıtmama izin verin, dedi.

- Sen kimsin?????

- Efendimiz, zatı şahaneleriniz hanfendüleri bana "dalkavuk" derler.

Ancak nicedir beni bilmezler ya da bilmezden gelirler. Yıllar oldu şöyle konuşmadık sizinle, dostça sohbet etmedik. Varlığım sizi rahatsız mı ediyor? Yoksa benim gücümü küçümsersiniz.

- Efendim.

- Ben, hani o yaralara merhem, dertlere şifa olacak varlığın asıl adı benim. Özgüveniniz için kendinizi biraz şımartın diyen bilimsel anlayışım yegane ilacıyım. Üzerime ne çareler düşünüldü, ne çalışmalar yapıldı ise boş vallahi. Bu yüzyılım biricik çaresi içsel "dalkavuk". Yani benim, dedi.

- Ne ne ne??

- İçinizdeki dalkavuk canım. Önceleri insanlar beni dışarıda aradılar. Şimdi insanların iç dünyasına indim. Doğrusu burayı pek sevdim. Sıcacık, gönül okşayıcı, şimdilerde insanlarda içerden beni beslemeyi öğrendiler. Yoksa nice olur halleri. Bu yüzyılda yiter giderler.

- Benim sana gerçekten gereksinim var mı "dalkavuk"?

- Hem de nasıl efendim, hem de nasıl, diye ortalığı velveleye verdi. Siz farkında değilsiniz ama beni daha iyi kullanabilseydiniz inanın eğitim yaşamınızda daha iyi yerlerdeydiniz? Bilmediniz efendim. Önemsemediniz.

- Git buradan "dalkavuk"

- Gitmeyeceğim efendim, gitmeyeceğim. Ne zaman ki hakkımı teslim eder beni önemserseniz o zaman belki sizden ayrılmayı düşünebilirim. Efendim "beni" bıraktığımız an maâzallah başımıza ruhsal sorunlar çorap örer diye korkuyorum. Sırf sizin için. Çağımızın depresyon, panik atak, duyu durum bozuklukları, kişilik çatışmaları vb.. sizi korumak için. Sizi doğrusu anlayamıyorum küçük hanım. Tevâzuya verdiğiniz önemden, doğacı kadın kimliğinize verdiğiniz önemden çok rahatsızım. Bunlar sizin sırtınızda kambur ayol. Bırakın efendim. Niye kendinizi dürtüst olma dürtüsünün nasırlı ellerine bırakıyorsunuz. Benim olayları perdeleme yeteneğim, yüzeyel yaşam anlayışım, tüketmeden mutlu olmayan can suyum, insanların önünü açan riyakârlığım, dil cambazlığım olmadan, özgüveniniz bu yüzyılda ne yapabilir ki? Kaza yapar maâzallah. Sizi elemeler kucaklar.

- Nasıl yani?

- Bana mecbursun hanım efendi.

Dinle küçük insan!

Popülist akımlara yüz vermeyen bir grup bilim insanı kendi doğalarından uzaklaşmayan sade bir özgüveni, varoluşun biricik özü olduğunu dillendirdiler.

Haksızlar mı?

Ne dersiniz. Ama siz siz olun şu zamanda dalkavuğunuzu yanınıza almadan dışarıya çıkmayın.

* Merkez H.Cafer Özer TSM, Halk Sağlığı uzmanı

KANEPENDE SÖRF YAPABİLİR MİYİM?

Dr. Göksel Kiter

Her şey Türk Hava Yolları'nın Skylife dergisinde konuyla ilgili bir makale okumamla başladı. Günde bir kahve parasına dünyayı dolaşmak olası, diyordu, gezgin olmak kaygı duyulduğu kadar zor ve pahalı değil. Dikkatimi çekti. Dünyayı dolaşmak hele de bunu oldukça ucuza halletmek konu olur da ilgimi çekmez mi? Okudum ve zaten bir gezi anında olduğum için daha bir içselleştirebildim. Ana fikri kazıdım belleğime. Bir şekilde zamanı gelecek ve ben konunun ayrıntısına daha fazla ineceğim diye de yanına not düştüm. Sonrasında aklımı pek kurcalamadı. Belki birkaç dost söyleşisinde paylaşmışımdır. Ama birebir kendi incelememi yapmam için altı ay kadar geçmesi gerekti. Sonra birden bire 'Google'dan söz konusu sitenin adresini ararken buldum kendimi. İsim aklımdaydı; "couch surfing" kanepede sörf yapmak olarak aklımda tutmuştum.

Hemen ilk beliren adrese girdim. Ana sayfada çeşitli dergi ve gazetelerde konuyla ilgili çıkan değerlendirmelerden alıntılar vardı. TIME dergisinde denmiş ki: Sadece konaklama anlamına gelmiyor aynı zamanda gezmenin yeni bir şekli. Evet, dünyayı yerel insanlar eşliğinde gezeceksiniz ve dahası bu deneyimle ilgili en belirgin özellik, doğal olarak var olan "güven" ile ilişkisi. İnsan ilişkilerinin doğasında güvenin bulunduğunu bir kez daha anımsamak bana iyi geldi. Forbes.com, bu sitede 5.6 milyon bağlantının varlığından söz etmiş. Büyük bir rakam. Kocaman bir aileden de çok kocaman... National Geographic'e göre ise nasıl seyahat ettiğimizi değiştiren yeni buluş dalgası sosyal ortamda yer alıyor. İnsanların dünya çapında "neşeyi, güveni ve arkadaşlığı" paylaşmasını, otellerin büyük ve daha ucuz bir alternatifi olarak sunuyor. Bunları okuyunca ilgim katlanarak arttı ve ayrıntılara inebilmek için sisteme üye oluverdim. Artık bir kullanıcı adım ve şifrem olduğuna göre site içinde gezebilirdim. Öyle de yaptım.

Site bana sayfama koymak üzere temel sorular yöneltti. Bu sırada fark ettim ki bazı tercihlerimi de netleştirebilirdim. Öncelikle "kanepede sunma" seçeneğini "olabilir" olarak belirledim. Dur bakalım diyordu iç sesim. Tercihlerime de "Konuklarında cinsiyet tercihi: kadın" "Sigara içilemez" "Evcil hayvan kabul edemem" "Çocuk olabilir" "Bir seferde en fazla iki kişi" "En fazla iki gün" seçeneklerini yerleştirdim. Bunlar, sayfada sunulanlar arasında ilk seçtiklerimdi; gerekirse yeniden düzenlenebileceği belliydi.

Kimliğimin doğrulanması için kredi kartımla bir miktar (12.9dolar) yatırmam gerektiği uyarısı çıktı karşıma. Orada dur bakalım; hani "doğamızda olan güven" söz konusuysa. Kredi kartı numaramı vereceğim, para çekmeni isteyeceğim, annemin kızlık soyadını da ister misin? Yok, öyle dava dedim. Sonra da bu kadar çabuk kuşuculuğa sürüklendiğim için kendime kızdım. Çabuk affettim ama; "Paranoyak olman izlenmediğin

anlamına gelmez hanfendi, sen yine de temkinliliği elden bırakma” dedim. Kontur yükleten sahte savcı ve polis hikâyeleri ve çete çökertmek için para transferi yaptıran dolandırıcılarla ilgili şehir efsaneleri aklıma doluştu. Hemen kredi kartı numaramı vermeyeyim ama bu nedenle belki de hayatımın en büyük deneyimini kaçırmak istemiyorum, iyisi mi sanal kredi kartı oluşturayım da yeniden geleyim diye siteden çıkıp bir konuya bakmak için geri döndüğümde nasıl olduğunu anlamadan bir sonraki basamağa, para yatırmaksızın geçebildiğimi gördüm. “Kimliği doğrulanmamış üyemiz” olarak sınıflanmışım ama olsun. Bu durum, konuk olarak geleceklerin ya da beni evine kabul edeceklerin benim hakkımdaki güvenini zedelermiş. Aman canım ne yapayım, ben o güveni sağlarım bir şekilde. Olmazsa sonradan yatırırım parayı. Bu kısım tamamlanmıştı sonuçta, üyeliğim gerçekleşmişti, öyle ya da böyle.

Artık bir profil sayfam vardı. Yine de, güvene yapılmış bu denli vurguya karşın içimdeki “kendini güvenceye alma” dürtüsüne uyup hakkımda bilgi yazmadım. Önce bir emin olmalıydım. Yaşadığım şehirde kendilerine ev sahibi arayanların adlarıyla karşılaştım ilk olarak. Konuk davet etme (hosting) ve ev sahibi arama (surfing) seçenekleri ana sayfadan ulaşılacak tuşlar şeklindeydi. Kabaca, ana sayfamda yer alan konuk adaylarıma baktım. İlk aşamada yolculuğa çıkacak kişi ben olmadığım için, ev sahipliği ile başlayabilirdim. Bu arada girdiğim kişisel sayfalarda kendilerini nasıl tanıttıkları ile ilgili kısımları okumaya başladım. Etkilenmemek olanaksızdı. Dünyayı bu sistemle dolaşan, yıllardır görmedikleri yer kalmamacasına gezen gençlerle doluydu sayfalar. Çevreci, insancıl, meraklı ve öğrenmeye aç gençler. Hem dünyayı, farklı kültürleri hem de bu yolla kendilerini tanımayı amaçlıyorlardı. Bunu gördükten sonra benim bir başka misyonum daha şekillendi; kızımın üniversite yıllarında bu gençlerden biri olmasını düşlerken onun için güvenli ve sıkıntılı yanlarını keşfetmek, önce kendi üzerimde denemek. Neden olmasın? Mutlaka birçok uygulamada olduğu gibi iyiye kullanım ve kötüye kullanım bir aradaydı. Bunlar için uyarıp durmuyor muydum kızımı? Önemli olan iyiye kullanımın yöntemini ve kendini kötülükten korumanın yollarını ayırt edebilmeyi öğrenmekti. Sezgilerim ve yaşamışlıklarım bana, kızımdan önce bu yolda yürümek için rehberlik edebilirdi. Bu gerekçe ile girişimimi daha bir ayakları yere basar hale getirdikten sonra sisteme bütünüyle dâhil olmuşum. Şimdi sıra deneyim biriktirmekteydi.

Herkesin sayfasında kendisi ile ilgili verdiği bilgiler (ülkesi, yetiştiği yer, okulu-mesleği, gittiği yerler, arkadaşları gibi) ve paylaşmayı seçtiği fotoğrafları yer alıyordu. Bir de bence daha önemlisi, konuk ya da ev sahibi olarak, bazen de yalnızca bir şeyler içip arkadaşlık yapmak yoluyla sistemde tanıştığı kişilerin bıraktığı referanslardı. Olumlu, olumsuz ve nötr olarak belirtiliyor ve neler paylaşıldığı ile ya da söz konusu kişinin hakkında neler bilindiği, hissedildiği ile ilgili açıklamalar yer alıyordu. Böylece nasıl birisi ile karşı karşıya olduğunu öngörebiliyordu insan. Ayrıca “kanepa isteği” adlı bir küçük mektup açılıp okunabiliyordu. Neden senin yaşadığın yere geliyorum ve ne bekliyorum sorularına yanıt veren, genel alıcıya yöneltilmiş bir mektuptu bu. Kaç kişiden çağrı aldığı da bir köşesine not edilmiş oluyordu.

Birilerini seçmek ve “Seni davet edebilirim, bende kalabilirsin” demek

için yol yordam araştırmaya başladım. Birilerinin adıma istek göndermesini bekleyebilirdim ama ilk adımı atmanın da ayrı bir keyfi olacağını ve zaman kazandıracağını, seçilen değil de seçen olmamı sağlayacağını düşündüm. Bu sırada hemen ertesi gün için kalacak yer arayan Brezilyalı iki fizik öğrencisine çağrı gönderdim. İstanbul’da Fizik kongresine gelmiş ve ardından gezi planı yapmış iki üniversite öğrencisi. Kapadokya’da gelmek ve Pamukkale’ye gelmek istiyorlarmış. Heyecanla yanıt bekledim. Bir süre sonra geldi yanıtları; Pamukkale’ye geç vakitte ulaşabildiklerini ve şehre dönmeyip orada konakladıklarını, benim çağrımı daha sonra gördüklerini, bir gün bir yerde karşılaşmayı umarak teşekkür ettiklerini bildiriyorlardı. İçim ısındı.

İlk gerçek deneyim için fazla beklemem gerekmedi. Bir mesaj düştü sayfama. Madrid’ten gelmiş dört kız benim konuğum olmak istiyordu. Dört kişi birden mi? Bir düşündüm, zor olurdu. Reddetmek istedim. Olmazdı. Bana gereksinimi olan bu kızları geri çeviremezdim. Benim kızımı geri çevirsinler ister miydim? Onlar da anne kuzularıydı, güvende olmalarını sağlamayı seçmeliydim. Yanıt yazdım; ilk anda dört kişiyi birden kabul etmekten ürktüğümü, ama ikinin yattığı yere dördün de sığışacağını düşünerek onları seve seve çağırıldığımı belirttim. Fethiye’den geleceklerdi. Bir cep telefonu numarası verdiler ve mesajlaşmaya başladık. Geliş tarihleri yakındı. İlk kanepa sörfçülerim için heyecanla beklemeye koyuldum. Nasıl bir ev sahibi olacağımın da tasarılarını yapıyordum. Akşam geleceklerdi, ertesi gün Pamukkale’yi gezecekler

ve gideceklerdi. Yemek hazırlığı iyi olurdu. Koltukların hepsi yatak haline gelebiliyordu. Her birinin ayrı birer yatak istemeyeceğini tahmin ediyordum. Bir yolunu bulurdum. Bir sürü soru vardı aklımda. Nasıl insanlardı? Konuşmaya, bir şeyler paylaşmaya zamanımız, ortamımız olacak mıydı? Uyuyacak yerden daha fazla anlam taşıyacak mıydım onlar için? Soruların hiç biri, yaşanmadan yanıt bulunacak türden değildi. Yazışmalarımız sürdü; bu arada dörtken beş kişi oldular. Ölüdeniz'den dönüş aracını kaçıınca bir gece daha Fethiye'de konaklamak zorunda kaldılar. Ertesi gün Afrodisyas'a gitmeye karar verdikleri için bana gelişleri o günün akşamına kaldı. Alınganlık damarım tuttu. Yalnızca gece uykusuna geliyorlar, oysa ben onlar için bir anlam taşıyacağımı sanıyordum. Sonra kendime güldüm. Huy değişmiyordu; hangi tür ilişkide olursa olsun.

Son anda gelen mesajdan öğrendim ki beş kişiye çıkmıştı sayıları. Minibüs son duraktan kararlaştırılan saatte kızlarımı, sırt çantaları ve olanca turist havalarıyla alıp evime taşıdım. Cıvıltılarını da taşıdılar. Meraklarını da. Beni tanımak istedikleri ve hatta sevmeye çok hazır oldukları her hallerinden belliydi. Sıcak bir günü, ören yerinde ve yollarda geçirdikleri için sıra ile duşa girdiklerinde ben de sofrayı hazırladım. Bir gün öncesinin konuklarından kalan biber dolması, mücver yanında ekşili sarımsaklı börülce salatası ve mantı ile oluşturduğum yemek listem epey bir hora geçti bu yorulmuş ve acıkmış gezginlere. Birlikte yatmak zorunluluğunu sıkılarak dile getirdiğimde gülümseyerek yanıtladılar "İki gece parkta, üç gece kumsalda ve dün gece de minibüs şoförünün terasında uyuduk, burası saray bizim için" Onlar için üzülsem mi imrensem mi bilemedim. "Milyon yıldızlı otel" dedikleri Ölüdeniz kumsalını ve oradaki gecelerinin ne denli unutulmaz bir anıya dönüşmüş olacağını düşününce kızlarım için sevindim. Ortamı rahat görünce, ilgimden mutlu olunca, yemek için de minnet duyunca, bir gecelik konaklamalarının ikiye çıkıp çıkamayacağını sordular ve kalabileceklerini söylediğimde ertesi akşam için ülkelerinin mutfağına özgü yemekler hazırlamayı önerdiler.

İki günün sonunda birbirimizi tanımaya çalıştığımız, bol söyleşi ve bol gülmeli, nefis yemeklerden oluşan bir buluşmayı tamamlayarak ayrıldık. Otobüse bindirmek için onlarla gittiğimde, sabah erken kalkarak her biri için hazırladığım tostlarını yolluk olarak verdim. Siz, dedim, annelerimizden kaçıp özgür tatil sevdasına kapılın ve gelin burada bir anne bulun. Bir aylık tatillerinin sonlarında beni tanımanın onlar için de güzel bir bitiş hazırladığımı belirttiler. Ülke sınırlarından çıkmalarına dek gezilerini izledim, beni haberdar ettiler ve en son "Bekliyoruz" diyerek

evlerine döndüler.

Kanepelerimde sörf yapan bu güzel insanlarla birlikte, sürece daha sıcak baktım. Kimleri konuk etmeyi seçeceğime yüreğimin sesimi dinleyerek karar vermek yetecekti demek. Öyle de yaptım. Birbirinden özel deneyimler yaşadım bir yaz içinde. İki Fransız öğrenci, bir Macar genç kız ve annesini konuk ettim. Şimdi yeni konuklarım ile yazışıyoruz; hangi gün gelecekler ve neler yapabiliriz diye.

Sörf olması için büyük dalgalar gerekli. Konuklarım beraberlerinde getiriyorlar ve ben de katkıda bulunuyorum. Şimdi kendi serüvenlerimin düşünüyorum ve nereden başlasam diye düşünüyorum. Artık bir aileden de daha kocaman bir topluluğun üyesiyim. Sayfamda biriken "olumlu referans"ları madalyalar şeklinde taşıyorum ve insan olmanın, iletişimle can bulmanın keyfini sürüyorum. Doğamızda var olan "Güven" ile gelecekte umudumu besliyorum. Darısı başımıza.

Bir gün "Kanepenizde sörf yapabilir miyim?" dersem kucak açar, dalga sunarsınız bana, değil mi?

* Pamukkale Üniversitesi, Göğüs Hastalıkları

SERİ FİLMLER SERİSİ

Prof. Dr. Esat KITER*

Bourne serisini sıradan bir aksiyon filmi gibi görmemek lazım. Sinema piyasasında boşa zaman harcatan yüzlerce aksiyon filmi varken çitayı daha da yükselten bir dizidir Bourne serisi. Ayrıca seriyi bir bütün olarak ele aldığımızda iyi bir roman uyarlamasının nasıl olması gerektiği, sinemayı hangi bileşenlerin sinema yaptığı ve sinema (bağımsız olmayan sinema da) pazarlamasının ne kadar sinirbozucu ve işportavari olduğunu çarpıcı bir şekilde görüyoruz.

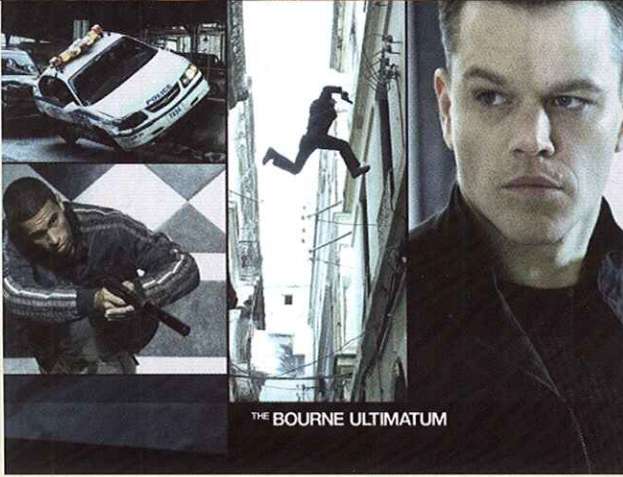
Sinemanın özellikle son 15 yılında, süper gişe yapan anlamsız filmler konusunda ciddi bir tecrübesi oldu. Örneğin hemen aklıma geliveren, Troy (2004), Dünyalar Savaşı (2005) gibi marketing harikası olup bu konuda ders niteliği taşıyan yapımlar iyi birer örnektir. Bu statüde bir de eski başarısının mirasını yiyen devam filmleri vardır. Bunun örnekleri çoktur ama adında açık açık bu mirası yediğini itiraf etme dürüstlüğüne sadece Bourne serisinin son filmi, 'Bourne Legacy' de görüyoruz. Ama takdir etmek mümkün değil.

Filmin bu uzatmalı görüntüsü aslında edebiyat dünyasında da aynı. İlk üç romanın yazarı ve serinin yaratıcısı Robert Ludlum'un (1921-2001) ölümünden sonra seriyi Eric Von Lustbader devam ettirmiş. Hatta Robert Ludlum'u gerilerde bırakıp adında 'Bourne' olan yedi roman daha yazmış. 'Bourne Legacy' Lustbader serisinin ilk kitabı. 'Bourne Identity' 1980 de yazılmış ve çok satanlar listesine girmiş. Bazı eleştirmenler onu en iyi casus romanları arasında ilk üçe sokmuşlar. Ludlum, iyi bir casus-polisiye yazarı aslında. Üçü Bourne serisine ait olan 23 roman yazmış ve yazdıkları 33 dile çevrilmiş. Eserlerinin toplam 300 milyonun üzerinde sattığı tahmin ediliyor. Ama onu tüm dünyaya tanıtan Bourne serisi olmuş. 'Bourne Supremacy' i 1986 yılında, 1990 da ise 'Bourne Ultimatum' u yazmış. Bu üç roman sırasıyla 2002, 2004 ve 2007 yıllarında filme çekildi.

İlk film, Doug Liman tarafından yönetildi. Filmin başarısında, iyi bir romana dayanması, senaryosunun Tony Gilroy tarafından yazılması, Matt Damon'un karaktere verdiği ruh ve John Powell'in müzikleri gibi bazı özellikleri sayabiliriz.

Aslında film serisinin yaratılmasının mimarı Liman'dır. Lisedeleyen okuduğu romanı filme aktarmayı aklına koyup Tony Gilroy ile birlikte senaryoyu oluşturan ve bunu yaparken de Ronald Regan döneminde ulusal güvenlikte çalışan babasının anılarını bu senaryoya yediren odur. Ancak yapımcıların çalışmakta zorlandıkları Liman'ı değiştirmek istemeleri ve yönetmenin de devam filmini çekmede isteksiz oluşu, sonraki iki filmin İngiliz yönetmen Paul Greengrass'a emanet edilmesine neden olmuştur. Yapımcılar, senarist Gilroy'un önerisi üzerine ve de İngiliz yönetmenin ayakları yere basan filmi Bloody Sunday' i (2002) seyrettikten sonra olumlu karar vermişler. Bence bu değişiklik Bourne'un başına gelebilecek en iyi şey olmuş. İletecek mesajları olan bir yönetmen Greengrass. Terör tabanlı, belgeselvari filmleri ile etkileyici işler yapan saygın bir duruşu var. Aslında bu seride de yaptığı en iyi şeyi yapmaya devam etmiş, sistemi içten içe eleştirmiş. Casusluk konusunda da tecrübeli olduğunu burada belirtmek isterim, zira yönetmenlik kariyerine MI5 dizisinin yardımcı yönetmeni olarak başlamış. Türkiye'de 'Medusa Darbesi' olarak 2004

OULD HAVE LEFT HIM ALONE

yılında gösterime giren film serinin ikinci filmi ile büyük bir başarı sağlayarak olumlu eleştiriler aldı. Bu filminden sonra 11 Eylül saldırılarında kullanılan United Airlines'a bağlı 93 nolu uçuşu yapan uçağı anlattığı United 93 (2006) filmi kendisine birçok adaylık ve ödül getirdi. Ardından Bourne serisine devam eden yönetmen 'Son Ultimatom' ile 2007'de serinin en iyi filmi yarattı. Bir aksiyon filmi için zor sayılabilecek bir durum gerçekleşti ve Greengrass BAFTA'da (British Academy Film Awards) en iyi yönetmen adaylığı kazandı. Film tüm dünya da 400 milyon doların üzerinde gişe yaptı. Bu tabii ki Universal Stüdyolarının

olaya bakış açısını, daha da ticarileştirdi. Bu iki film tarz olarak birbirine yakındır. Aksiyon sahneleri bol olmasına karşılık bilgisayar teknolojisi hemen hemen hiç kullanılmamıştır. Hareketli kameralar, bazen el kamerası görüntüsü filmin eleştirilen yönlerinden biri olmuştur ama izleyenin çok gözüne batmaz ve muhtemelen yönetmenin belgeselcilik tarzının bir yansımasıdır.

Serinin son filmi 2012 yılında gösterime girdi. Romanın orjinal Ludlum romanı olmadığından bahsetmiştik. Yönetmen Greengrass da seriye dönmek istemeyince yukarıda bahsettiğim seriyi seri yapan iki önemli faktörden yoksun yeni projenin ne kadar umut verebileceğini düşünün. Bununla beraber en önemli kayıp Matt Damon'unda Greengrass olmazsa ben de olmam kararıyla seriyi bırakması oldu. Ancak yapımcılar bu işe devam etmekte kararlıydılar ve serinin senaristi Tony Gilroy yönetmenlik koltuğuna oturdu. Sonuçta içinde birçok anlamda Bourne olmayan 'Bourne Legacy', devam filmi olarak izleyicinin karşısına kondu. Fimin daha iyi satması için ambalajına 'Rachel Weisz' ve 'Edward Norton' eklendi. Ve ilginç bir şekilde yapımcılar en büyük bütçeyi bu filme ayırdılar ve 125 milyon dolar para harcadılar. Son film, içinde Bourne'un da olduğu bir çeşit kimyasal deney ile üretilmiş ajan-suikası karışımı bir grubun savunma bakanlığında yarattığı sıkıntı üzerine oturtuluyor. Takibi sıklıkla zor olan, fazla heyecan uyandırmayan sıradan bir film bence. Matt Damon'un donuk yüz ifadesi ve sabit bakışlarına rağmen verdiği bir insani pırıltısı vardı. Greengrass'ın yarattığı hoş kurgu ve bazen ciddileşen sistem eleştirisi vardı.

Bu filme karşı önyargılı olduğumu gizlemiyorum. Seyrederken bir pazarlama taktikine alet olmuş çaresiz sinefil düşüncesi beni rahatsız ediyor. Ama çare mi yok nedir? Size çarpıcı geleceğini düşündüğüm, içinde bir şey olmayan bir filmin nasıl hasılat yaptığını belgeleyecek şekilde, tüm serinin bilançosunu sunuyorum. İşte Bourne'un gerçek mirası hem de dolar olarak.

Sağlıcakla kalın..

	Yıl	Bütçe (Milyon \$)	Tüm Dünya Hasılatı (Milyon \$)
Bourne Identity	2002	60	214
Bourne Supremacy	2004	70	288
Bourne Ultimatum	2007	110	442
Bourne Legacy	2012	125	236

SAĞLIKTA HESABI KİM ÖDER?

Dr. Murat Altın*

Sağlıkta dönüşüm programı ile, her şeyin altüst olduğu yeni karakterlerin sahne aldığı günlerdeyiz. Eski günler daha mı iyi idi?

Bilemiyorum.

Bildiğim tek şey artık bir daha eski günlere dönemiyeceğiz. Bu da son derece doğal. Toplum değişip, ekonomik ve sosyal ilişkiler farklılaşırken, daha doğrusu dünya değişip, popüler deyişle globalleşme gittikçe yaşamımıza egemen olmaya başladıkça, sağlıkta her şeyin değişmeden kalması olanaksızdı.

Bu değişim sürecinde biz hekimlerin durumu ne olacak?

“Çarşı her şeye karşı” sloganı ile yola devam mı edeceğiz, yoksa “Ben bilmem büyüklerim bilir” deyip kuzu kuzu kaderimize razı mı olacağız?

İkisi de değil. Bize yakışan, rasyonel düşüncenin ışığında olayları ve değişimleri çok iyi gözlemleyip, halkın yani hastaların da istemlerini göz ardı etmeden, içine hekimlik etiğini de katarak, duruşumuzu saptamak. Unutmayalım ki sağlık, sadece hekimlere ya da sadece politikacılara bırakılmayacak kadar önemli bir konudur.

Biliyorum sorun çok karışık ve bu yazının sınırlarını fersah fersah aşar. Zaten amacı da sağlıkta dönüşümü enine boyuna irdelemek değil. Amacım sağlık hizmetinin sunumunda bazı temel kavramları okuyucuya hatırlatmak. Bu kavramları yerli yerine oturtamazsak karmaşaya düşmekten kurtulamayız.

TTB sağlık politikaları konusu ile yakından ilgilenmiş ve çok sayıda çalışma yapmıştır. Bu yazı hazırlanırken TTB Merkez Konseyinin iktisatçılarla beraber 1991’de yaptığı “Sağlıkta Finansman Sorunu ve Genel Sağlık Sigortası Yasa Tasarısı” çalışmasının raporu en önemli kaynak olmuştur.

Topluma sağlık hizmeti sunabilmenin iki önemli ön koşulu vardır. Bunlardan birisi, bu hizmeti finanse etmek için ulusal gelirden yeterli pay ayrılmasıdır. Diğer önemli koşul ise, ayrılan bu payın verimli bir biçimde ve halk yararına kullanılmasıdır.

Hangi düzeyde olursa olsun sağlık hizmetlerinin planlanışında ve yürütülmesinde dört temel öge bir arada ve uyum içinde ele alınmak zorundadır. Bu öğeler şunlardır:

- 1-İnsan gücü,
- 2-Finansman,
- 3-Örgütlenme modeli,
- 4-Fizik yapı ve teknolojik donanım.

Gerek sağlık hizmetlerinin finansmanında, gerekse hizmet birimlerinin yapılanmasında özel ve kamu olarak iki seçenek vardır. Hizmetin finansmanı için seçilen yol ile (kamu/özel) hizmet birimlerinin yapılanmasında ve

hizmetlerin arzında seçilen yolun (kamu/özel) birbirine benzerlik ve paralellik göstermesi beklenir. En azından finansmanda özel kaynakları yeğleyen yönetimler hizmet birimlerinde de özel sektörü yeğleyecektir. Ayrıca finansman sistemi ile hizmet birimlerinin yapısı birbirlerini benzeşme yönünde etkiler, hatta zorlar. Ancak bu benzeşme her zaman şart değildir. Yani finansman için kamu kaynaklarının seçilmesi, hizmet birimlerinin de kamu sektörün olması zorunluluğunu getirmez. Mesela SGK bir kamu sigortasıdır, hem kamu kuruluşlarından hem

Direkt ödeme: Hizmetten yararlanan kişi, hizmetin bedelini doğrudan ödemektedir. Bedelin bir kısmının devletçe subvase edilmesi düşünülebilir.

Özel sigorta: Hizmetten yararlananın, hizmetin bedelini zamana yayılmış primlerle ödemesidir. Primler bir havuzda toplanıp kullanıldığından, her bir kişinin yaptığı ödeme ile yararlandığı hizmetin bedeli çoğunlukla farklı olmaktadır. Kaçınılmaz olarak gerek sigorta şirketi gerekse sağlık hizmeti veren birim, serbest piyasa ekonomisinin sinyallerine göre davranırlar.

Gerek hizmetin üretimi ve arzı, gerekse finansmanı hiçbir ülkede yalnızca tek bir yöntemle dayanmaz. Hizmet finansmanında ve üretiminde yukarıda sayılan sistemler değişik birleşimlerle bir araya gelebilirler. Örnek olarak kamu kuruluşları ile arz şikkı kamu sigortasıyla bir arada olabileceği gibi genel vergi ile ya da finansman sistemi ile de bir arada olabilir. Benzer şekilde, özel girişimce arz şikkı özel sigorta ile birlikte düşünülebileceği gibi kamu sigortası ile birlikte uygulanabilir.

Şimdi sıra başlıktaki sorunun yani sağlıkta finansmanı kimler sağlıyor, sorusunun yanıtını vermeye geldi.

Önce şu saptamayı yapalım; Dünyanın hiçbir ülkesinde devletin halka parasız sağlık hizmeti vermesi diye bir olgu yoktur. Halka sunulan sağlık hizmetinin karşılığı şöyle ya da böyle halktan alınmaktadır. O zaman bu sorunun yanıtı, "Sağlığa harcanan paranın kaynağı, mal ve hizmet üreten kişiler, yani halktır" olmalıdır.

Harcanan para nasıl ya da hangi biçimde toplanırsa toplansın, ister hizmet başı ödemelerle, isterse özel ya da genel vergilerle toplanmış olması, onun halk tarafından ödenmiş olacağı gerçeğini değiştirmez.

Bu noktada halkın yetki verdiği hükümetlerin ekonomik tercihleri devreye girer. Harcamaların özel/genel vergilerle karşılanması durumunda özellikle bu vergilerin adaletli ve kişi gelirlerine orantılı olması durumunda, gereksinimi olan herkese eşit hizmet sunma olanağı doğar.

Toplum olmanın gereği de budur.

*Denizli Devlet Hastanesi, Kalp ve Damar Cerrahisi uzmanı

de özel sektörden hizmet satın almaktadır. Benzer şekilde, üniversite ve devlet hastaneleri hem sağlık harcamaları kamu tarafından karşılanan kişilere hem de cebinden ödeme yapan kişilere hizmet vermektedir.

Herhangi bir sağlık hizmeti sistemini incelerken, hizmetin üretimi ve arzı ile hizmetin finansmanını ayrı değerlendirmekte yarar vardır. Sağlık sisteminin finansmanında uygulanan yöntemler başlıca dört grupta toplanabilir.

Kamu sigortası: Özel sigortadan farkı kurumun bir kamu kuruluşu olması, temel amacının kar etmek olmamasıdır. Gelir dengesinin ne ölçüde önemseneyeceği, açıkların nasıl kapatılacağı siyasal tercihlerle bağlıdır.

Genel vergilerle finansman: Burada sağlık hizmetleri genel devlet gelirleri ile karşılanır. Hizmetten yararlananın -küçük oranlı katkı payları dışında- doğrudan ya da zamana yayılı bir ödeme yapması söz konusu değildir.

ÖRÜMCEĞİN AĞINDA PASTAYA SÜS MÜ OLMAK İSTERSİNİZ?

Dr. Nurşin K. Külçü*

Meslek örgütleri sadece “mesleki hak arayışı” için faaliyet gösteren kurumlar değildir. Belki daha çok tıbbi deontolojik anlayışın yerleşmesi, toplum sağlığının iyiliği, uygulanan sağlık politikalarının eleştirisi adına faaliyet gösteriyor olmak gibi yoğun emek ve zaman harcanan üretimleri daha görünür haldedir. Bu tutumun eleştirilecek bir tarafı var mıdır? Sosyal bir varlık olan insanın sağlık durumu biz hekimlerin asıl alanıdır. Sağlıklı olma durumu da beden ve ruh sağlığının iyi olma haliyse, bu iyiliği oluşturan bileşenlerin tümü

de ilgi alanımız olmak durumundadır.

Ülkemizde sağlık alanında süre giden ve sözüm ona “devrim” olarak nitelenen kimi uygulamalar görünürde bir rahatlama ve memnuniyet olarak kimi anketlere yansımış olabilir. Ancak tıbbi, teknolojinin kölesi haline getirmekle, gereksiz tıbbi işlemlerle sağlık harcamalarının giderek büyük rakamlarla telaffuz edilir ve buna karşın sistemin bu çarka göre kuruluyor olması söz konusu. İlaç ve tıbbi cihaz sermayesinin pasta payını arttıran çabaları ayyuka çıkmış durumda. Giderek “paran kadar sağlık” gerçekliğinin üzerini örtmeye hiç bir popülist uygulamanın yetmeyeceğini görüyoruz.

O pastanın süsü olmamız an meselesi.

Sağlık çalışanları bu süreçte, yeni kanun hükmünde kararnameler, torba yasalar, genelgelerle bir cenderenin arasına itiliyor. Meclisin çalışma günlerinde gece yarısı kanunları çıkıyor. Hekimler mutsuz, rahatsız, kapalı mekânlarda, kendi aralarında kimi zaman bunu ifade edebiliyorlar. Geleceğini göremeyen hekimler giderek artan kaygı durumunun içinde çalışmak zorunda bırakılıyor. Yeni görevlendirmeler, geçici görevlendirmeler, icap ve nöbet düzenlemeleri, emekliliklerine yansımayan ücretlendirmeler, giderek artan hürmetsizlik ve çalışma koşullarının gerek düzenlemeler gerekse mekânsal olumsuzluklarla giderek kötüleşmesi, tuhaf birlikteliklere zorlanan çalışma şekilleri de cabası.

Olumsuzluklar değişmiyor:

Amacından sapan acil servis çalışma “düzeni” ve acillerde acil olmayan hasta yoğunluğu. Polikliniklerde gereksiz yığılmalar, bir türlü uygulanamayan sevk zinciri. Performans adı altında niteliği ölçmeyen garabet bir hizmeti ölçme yöntemi! Bununla birlikte anlamlandıramadığımız büyük çelişiklere tanık oluyoruz: Koruyucu hekimliği tarihe karıştıran, sözüm ona şişmanları yürüyerek zayıflatmaya çalışan popülist hareketler varken, hala bir kentte yaşadığı halde doğumuna 1 ay kala normal doğumun aşamalarını bilmeyen kadınlarla karşılaşan hekimler var!

Hastaya ayrılan sürenin yetersizliği... Esnek çalışma, aile hekimlerinin ve özel-serbest hekimlerin güvenliksiz çalışma ortamı, mobil hizmetlerin getirdiği olumsuzluklar. Giderek güvensizleştirilen, kopukluğa ve ayrışmaya yol açan çalışma alanları.”Torbadan” çıkan ek görevlendirmeler... Belirsizlikler, muğlak işleyiş...

Gün geçtikçe, hekimlik mesleğinin icrasında, özel, kamu ve serbest alanda yaşatılan alan daralması ile doruk noktasına ulaşan kuşatılmışlık... Öte yandan sesini duyurmaktan, haklılığını kamuoyuna anlatmaktan, bilimsel perspektifle çalışmaktan vazgeçmeyen, etik değerlere, insanlık onuruna sahip çıkan ve hekimine güvenen, kaygısını paylaşan mücadeleci bir meslek örgütü görürsünüz. En az “kirlenen” kirliliğini de kendi içindeki kurullarıyla, sahip çıktığı pek çok nizamnameler, tüzüklerle temizleyen, onur kurullarıyla hiç bir yerden emir almadan, tavsiye ve torpil mekanizmalarını asla içinde barındırmayan bir yapıyla icra

eden meslek örgütümüz var. Neden daha az ücrete daha çok hizmet verilmeye zorlanacak bir girdaba doğru sürükleniyoruz. Neden mesleki etik değerlerimizi yitirmemiz üzerine basınç yaratan türlü uygulamalara maruz kalıyoruz. Neden yalnız kalıyoruz? Piyasacı ve ticarileştirilen sağlık sisteminde neden yalnız kalmakta ısrar ediyoruz?

Piyasa koşulları perdeyi indirir bir gün!

İflas etmiş SGK'ya aktarılan meblağlardan kimsenin haberi yok. İflas edecek geriye çekilecek ve kişisel sigortalanma ile sorun çözülecek! Ancak gözünü sağlık pazarına dikmiş piyasa koşullarını şekillendiren tekeller nitelikli hekim gücünün fazla dik durmasından, sadece kendi hakkını değil, sağlık hizmetinden yararlananların da hakkını gözetmesinden (ki hekimlik andımız da bunu gerektirir!) oldukça rahatsız olmalı. O nedenle kitlesel uyanışları önlemek, hak arayışlarını, gidişattaki tehlikeyi haber veren sesleri cılızlaştırmak için stratejik planlarıyla hareket ediyorlar.

MESLEK ODALARINI GÜÇSÜZLEŞTİRMEK BİR STRATEJİ PLANIDIR!

Bu stratejik planların uygulama yöntemlerini de güncelleyerek, basitleştirip anlaşılır kılarak ve dilimize en uygun şekilde çevirerek sağlık bakanlığın hizmetine sunmakta bir sakınca görmüyorlar. Tam da hedefe kilitlenerek adım adım bu planlar uygulanıyor. Arada aksamalar oluyor tabii! Örneğin, Kamuoyunda hekimi küçük düşürecek, hürmetsiz söylemlerin sonucunu en ağır şekilde gördüler ve görüyorlar. Göstermelik ve bir türlü uygulamaya geçilemeyen genelgelerle zaman kazanıyorlar. Genelgelerdeki uygulamalarda, hekim örgütlerini, sağlık sendikalarını yanlarına almak ve destek istemek gerekliliğini kavrayamıyorlar. Örneğin TTB'nin önemli kazanımlarından olan Sağlık Çalışanları güvenliği genelgesi içinde yer alan çalışan güvenliği çalışan hakları birimlerinin bünyesinde meslek odalarına yer vermek düşünülüyor. Bu yöndeki tekliflerimizi görmezden geliyorlar. Bizi düşünüyor görünüyorlar, her ne kadar bu düşünme yetilerini pek çok cana mal olduktan sonra kazanmış görünseler de. Strateji bunu gerektiriyor çünkü. "Çok ürküttük biraz okşayalım!"

OYSA BİZ NEREDEYİZ?

Aile hekimlerine, uzman hekimlere, Acil, 112 ve iş yeri hekimlerine günübürlük, dayatılan uygulamalarla ilgili, yaşatılan her türlü olumsuzluk, etrafımızı saran o iplik, aslında dev bir ağın küçük bir parçası! Bizler, birbirimizin sorunlarını anlamak, kavramaktan uzak, birbirimizle bağlarımızı kopararak, aynı ağın içinde farklı köşelerde hapsedilmek üzere tutulmaya çalışılıyor. Biz o dev ağın içindeyiz. Yakalanmış durumdayız.

O büyük resmi görmek lazım. Çok uzakta bizi izleyen, zamanını bekleyip harekete geçecek olan örümceği görmek zorundayız. Kuşkusuz sağlık bakanlığı da o ağın içinde hapsedilmiş bir tutsak olarak tarihte yerini alacak, misyonunu tamamlasa ve hedefini tuttursa da bizimle beraber o dev ağın içinde kalmaktan kurtulamayacaktır.

Bu bağlamda, "tabip odaları ne yapıyor" diyenlere şunu söylemek istiyorum. Günübürlük sıkıntılar, ufak hesaplar, bazı çıkar zedelenmeleri, kimi zaman meslek odalarına yönelik kızgınlıklar hiç bir zaman meslek örgütüne aidiyeti ve sahip çıkma duygusunu zedelememelidir!

TTB'nin yayın organı olan TIP DÜNYASI'nın Temmuz 2012 sayısında yer alan, dönemin başkanı, örgüte çok emek vermiş olan sayın Dr Eriş Bilaloğlu'nun sözlerini tekrarlamak gereğini duyuyorum. Çok doğru bir saptamayla nereye gidiyor olduğumuzun sinyalini veriyor:

"Hekimlerin tepkilerine yön veren iki faktör var. Birincisi mevcut baskı ortamı -baskı kelimesini özelden işsiz kalmaktan antidemokratik uygulamalara, idari, siyasi, inzibati baskıya kadar en geniş anlamıyla kullanıyorum-, ikincisi ise belirsizlik. Hekimler, hekimlik yaşantılarının çok uzun bir sürecinde geleceklerini planlayabilme açısından Belirsizlik içerisindedir. Bu hal sonuç olarak donuk-durağan temkinli, tepkilerini ifade etme açısından aşırı kontrollü bir durum doğuruyor. Elbette bu tarz huzursuzluğu, mutsuzluğu daha da artırıyor. Genel olarak bunalmış bir hekim ruh hali olduğunu söylersek yanlış olmayız. Meslek örgütüyle ilişkileri de bu duruma paralel. "Kendileri için hiçbir şey yapmayan meslek örgütü" ne kızgınlık, öfke ile kendisi ve yanındaki meslektaş için bir şey yapmayan kendisine kızgınlık, öfke karışıyor. Bu süreci bir yanıyla doğal görmek lazım. Ancak kuşkusuz uzun sürmemesi gerekiyor."

UZUN SÜRMEMESİ GEREKİYOR

Çünkü örümcek harekete geçiyor! Kızgınlık, eylemsizliği gerektirmez. Sahip çıkmadığını düşünüyorsanız siz sahip çıkın! Örgütünüze sahip çıkın, meslek odasının faaliyetlerine katılın. Üretime katkı sağlayın, yol gösterin, kurullarda yer alın. Hiç bir şey yapamıyorsanız, yapmaya çalışanları destekleyin, fikir verin, eleştirin.

Çünkü hekimlik mesleğine başlarken ant içtiniz.

Hepimiz ant içtik!

Neydi o?

MESLEKTAŞLARIM KARDEŞİMDİR!

O halde, doğru yolda yürüyenlere yarenlik ediniz.

Korku ancak esaret getirir. Cesur olmak özgürleştirir.

*Muğla Tabip Odası, Genel Sekreter

eden meslek örgütümüz var. Neden daha az ücrete daha çok hizmet verilmeye zorlanacak bir girdaba doğru sürükleniyoruz. Neden mesleki etik değerlerimizi yitirmemiz üzerine basınç yaratan türlü uygulamalara maruz kalıyoruz. Neden yalnız kalıyoruz? Piyasacı ve ticarileştirilen sağlık sisteminde neden yalnız kalmakta ısrar ediyoruz?

Piyasa koşulları perdeyi indirir bir gün!

İflas etmiş SGK'ya aktarılan meblağlardan kimsenin haberi yok. İflas edecek geriye çekilecek ve kişisel sigortalanma ile sorun çözülecek! Ancak gözünü sağlık pazarına dikmiş piyasa koşullarını şekillendiren tekeller nitelikli hekim gücünün fazla dik durmasından, sadece kendi hakkını değil, sağlık hizmetinden yararlananların da hakkını gözetmesinden (ki hekimlik anlamız da bunu gerektirir!) oldukça rahatsız olmalı. O nedenle kitlesel uyanışları önlemek, hak arayışlarını, gidişattaki tehlikeyi haber veren sesleri cıvıltırmak için stratejik planlarıyla hareket ediyorlar.

MESLEK ODALARINI GÜÇSÜZLEŞTİRMEK BİR STRATEJİ PLANIDIR!

Bu stratejik planların uygulama yöntemlerini de güncelleyerek, basitleştirip anlaşılır kılarak ve dilimize en uygun şekilde çevirerek sağlık bakanlığın hizmetine sunmakta bir sakınca görmüyorlar. Tam da hedefe kilitlenerek adım adım bu planlar uygulanıyor. Arada aksamalar oluyortabii! Örneğin, Kamuoyunda hekimi küçük düşürecek, hürmetsiz söylemlerin sonucunu en ağır şekilde gördüler ve görüyorlar. Göstermelik ve bir türlü uygulamaya geçilemeyen genelgelerle zaman kazanıyorlar. Genelgelerdeki uygulamalarda, hekim örgütlerini, sağlık sendikalarını yanlarına almak ve destek istemek gerekliliğini kavrayamıyorlar. Örneğin TTB'nin önemli kazanımlarından olan Sağlık Çalışanları güvenliği genelgesi içinde yer alan çalışan güvenliği çalışan hakları birimlerinin bünyesinde meslek odalarına yer vermek düşünülüyor. Bu yöndeki tekliflerimizi görmezden geliyorlar. Bizi düşünüyor görünüyorlar, her ne kadar bu düşünme yetilerini pek çok cana mal olduktan sonra kazanmış görünseler de. Strateji bunu gerektiriyor çünkü. "Çok ürküttük biraz okşayalım!"

OYSA BİZ NEREDEYİZ?

Aile hekimlerine, uzman hekimlere, Acil, 112 ve iş yeri hekimlerine gününbirlik, dayatılan uygulamalarla ilgili, yaşatılan her türlü olumsuzluk, etrafımızı saran o iplik, aslında dev bir ağın küçük bir parçası! Bizler, birbirimizin sorunlarını anlamak, kavramaktan uzak, birbirimizle bağlarımızı kopararak, aynı ağın içinde farklı köşelerde hapsedilmek üzere tutulmaya çalışılıyor. Biz o dev ağın içindeyiz. Yakalanmış durumdayız.

O büyük resmi görmek lazım. Çok uzakta bizi izleyen, zamanını bekleyip harekete geçecek olan örümceği görmek zorundayız. Kuşkusuz sağlık bakanlığı da o ağın içinde hapsedilmiş bir tutsak olarak tarihte yerini alacak, misyonunu tamamlasa ve hedefini tuttursa da bizimle beraber o dev ağın içinde kalmaktan kurtulamayacaktır.

Bu bağlamda, "tabip odaları ne yapıyor" diyenlere şunu söylemek istiyorum. Gününbirlik sıkıntılar, ufak hesaplar, bazı çıkar zedelenmeleri, kimi zaman meslek odalarına yönelik kızgınlıklar hiç bir zaman meslek örgütüne aidiyeti ve sahip çıkma duygusunu zedelememelidir!

TTB'nin yayın organı olan TIP DÜNYASI'nın Temmuz 2012 sayısında yer alan, dönemin başkanı, örgüte çok emek vermiş olan sayın Dr Eriş Bilaloğlu'nun sözlerini tekrarlamak gereğini duyuyorum. Çok doğru bir saptamayla nereye gidiyor olduğumuzun sinyalini veriyor:

"Hekimlerin tepkilerine yön veren iki faktör var. Birincisi mevcut baskı ortamı -baskı kelimesini özelden işsiz kalmaktan antidemokratik uygulamalara, idari, siyasi, inzibati baskıya kadar en geniş anlamıyla kullanıyorum-, ikincisi ise belirsizlik. Hekimler, hekimlik yaşantılarının çok uzun bir sürecinde geleceklerini planlayabilme açısından Belirsizlik içerisindedir. Bu hal sonuç olarak donuk-durağan temkinli, tepkilerini ifade etme açısından aşırı kontrollü bir durum doğuruyor. Elbette bu tarz huzursuzluğu, mutsuzluğu daha da artırıyor. Genel olarak bunalmış bir hekim ruh hali olduğunu söylersek yanlış olmayız. Meslek örgütüyle ilişkileri de bu duruma paralel. "Kendileri için hiçbir şey yapmayan meslek örgütü" ne kızgınlık, öfke ile kendisi ve yanındaki meslektaş için bir şey yapmayan kendisine kızgınlık, öfke karışıyor. Bu süreci bir yanıla doğal görmek lazım. Ancak kuşkusuz uzun sürmemesi gerekiyor."

UZUN SÜRMEMESİ GEREKİYOR

Çünkü örümcek harekete geçiyor!
Kızgınlık, eylemsizliği gerektirmez. Sahip çıkılmadığını düşünüyorsanız siz sahip çıkın! Örgütünüze sahip çıkın, meslek odasının faaliyetlerine katılın. Üretime katkı sağlayın, yol gösterin, kurullarda yer alın. Hiç bir şey yapamıyorsanız, yapmaya çalışanları destekleyin, fikir verin, eleştirin.

Çünkü hekimlik mesleğine başlarken ant içtiniz.

Hepimiz ant içtik!

Neydi o?

MESLEKTAŞLARIM KARDEŞİMDİR!

O halde, doğru yolda yürüyenlere yarenlik ediniz.

Korku ancak esaret getirir. Cesur olmak özgürleştirir.

*Muğla Tabip Odası, Genel Sekreter

Cumartesi, 06 Ekim 2012

Denizli Devlet Hastanesi KETEM biriminden geçtiğimiz yıl emekli olan Dr.Serap Bayur'u kaybettik. Değerli meslektaşımızın ailesine ve tüm meslektaşlarına başsağlığı diliyor, acılarını paylaşıyoruz.

Denizli Tabip Odası Yönetim Kurulu

"Öyle güzel gülmüştün ki.. Şöyle bir avuç şekeri yemek için hazırlanan oyun delisi zeki çocuklar olur ya. Onlar gibisin. Soğuk savaşın karşısında verdiğin bu yaşam dolu gülüşünü hiç unutmamak için kestim, dolabımın üzerine gazetedeki resmini astım. Şimdi bu dolap resmine bakarak sana yazıyorum. Ey umarsızlıkların yalın savaşçısı. Ey kötülüğü yıllardır bağrunda taşıyıp eli şifaya uzanan günahsız kadın. Ey uğrunda büyük acılar çektiğin sağlığın yenilmez askeri. Yerinde rahat uyu.."

Nurhan Meydan Acımış

*"Bittiğinde yaşananlar
Yittiğinde yanımda bulunanlar
Çözüm ardlarında kaldığında
Ya da Gözleri ardında
Bir başlangıç daha var
Anularla"
Çöksel Kiter*

Dr. Melike Erdem'in Kaybının Ardından

Yine bir meslektaşımızı kaybettik. Zamansız... Yine bir yumru geldi göğsümüze oturdu, kalakaldık haberi aldığımızda. Yine mi, dedik? Belki kendimizi onun yerine koyduk ya da gerçekten onun yerinde olabilirimizi iliklerimizde hissettik. Öyle ya, biz de canımızı dişimize takıyor, zaman zaman insanüstü bir tempoda çalışıyor, bilgimizi ve deneyimlerimizi ortaya koyup insanlara yardımcı olmaya çalışıyor, sonrasında ise hak etmediğimize inandığımız şekilde davranıldığını görerek kırılıyoruz. Bir sorunumuz olduğunda ulaşamadığımız, iletsek bile sonuç alamadığımız makamlara savunmalar veriyoruz. Savunma vermekten çalışamayacak duruma gelen meslektaşlarımız var. ALO 184 SABİM: Şikâyet hattının adı. Günde 24 saat, birkaç dilde şikâyetlerinizi bildirebilirsiniz diye reklamı yapılan, ilan edilen telefon hattı. Canınızı sıkan bir doktor mu oldu arayın bizi, hakkından gelelim, diyor. Ama bir doktor, herhangi bir hattı arayarak günde şu kadar hasta bakmaya zorlanıyorum, diye şikâyet edemiyor. Hastalar insan olduğumu unuttu, emeğimin değersizleştirildiğini hissediyorum, hata yapmaktan korkuyorum ama çalışma koşullarım hataya davetiye çıkarıyor diye şikâyetimizi dile getireceğimiz bir hat yok. Olsa da ciddiye alan, çözüm arayan olmaz diye düşünüyoruz; çünkü adalet duygumuz zedelendi bir kez. Onu yitirdikten sonra neye güvенеceğimizi bilmiyoruz.

Sevgili Melike Erdem'in savunmasını verdikten hemen sonra yaşamına son vermeyi neden seçtiğini kesin olarak bilmek olanaksız. Ancak son zamanlarda iş ortamında neler yaşadığından eminiz. Çünkü aynı koşullar bizim de iş ortamımızı oluşturuyor. Tükenmişlik yaşadığından kuşumuz yok; çünkü aynı tükenmişliği bir süredir yoğun bir şekilde hissediyoruz. Çıkışlar arıyoruz. Şimdilik bulabildiğimiz için, halen dayanabildiğimiz için buradayız. Sevgili Melike artık taşıyamadı diye üzülüyoruz. Tıp Fakültesi yıllarımızda öğretmenlerimizin bir sanat olan doktorluğu bize öğretirken söylediklerini unutmamak için içimizden tekrarlayıp duruyoruz. "Sağlıklı yaşam her insanın en temel haklarındadır" Hastaların neden kinle dolduğunu, hasta hakları diye vurgulanan konuyu nasıl yanlış anladıklarını, doktor haklarından neden kimsenin söz etmediğini anlamaya çalışıyoruz. İş dönüp dolaşp sağlık sistemimizde son yıllarda sürüp giden "dönüşüm"e dayanıyor. Neye dönüştüğünü, yitirdiğimiz her arkadaşımızda bir kez daha görüyoruz. Saldırıya uğrayan her meslektaşımızda, iş doyumunu yitirdiğini duyduğumuz her arkadaşımızda tekrar tekrar fark ediyoruz. Artık elimiz kolumuz bağlı şekilde kötü sonu beklemek istemiyoruz.

"Birir birir eksiliyoruz" deyince hafife almak gibi oluyor. Çokuz ya bir bir tükenmemiz uzun zaman alır; hele de aramıza yeni katılanları hesaba karatsak. Ama hesap bu değil, ne zorlukla yetişiyor bir "insan". Tek bir tanesi bile feda edilemez. Hayatta sağlıktan daha değerli ne var? Asla ve asla riske atılamaz. Bir an önce önlemlerin alınması ve yanlış gidişten dönülmesi gerek. Doktorları savunmalarla bunaltmak, cezalarla küstürmek "iyi hekimlik uygulamalarını" getirmez. Bunu görmeli. Takdir edilen ve huzur içinde çalışması sağlanan her doktor, mesleğinin doğasında olanı yapacaktır; yani "Her hastasının sağlığını önceliği kabul edecektir".

Eğer sorunları ortaya koyar ve çözüm önerilerimizi belirlersek geleceğimize en değerli katkıyı yapmış olacağız. Sağlık yöneticilerine sesleniyoruz: Sevgili Melike Erdem ve artık tükenmişliğin yükünü taşıyamayacak noktaya gelmiş bütün meslektaşlarımıza bunu borçlusunuz. Biz, artık eksilmek istemiyoruz.

Denizli Tabip Odası

PROCOPY

DİJİTAL BASKI MERKEZİ

Yeni nesil renkli ve siyah-beyaz dijital baskı sistemlerimizde, kopyalamada ve bilgisayar ortamından, kağıt üzerine baskıda kalite, hız, güven, üçgeninin ağırlık merkezindeyiz.

DİJİTAL BASKI hizmetleri

- RENKLİ FOTOKOPİ - PRINT
- SİYAH BEYAZ FOTOKOPİ
- FOTOĞRAF BASKI
- SCANNER / TARAMA
- CİLTLEME SİSTEMLERİ
(Spiral Cilt - Tel Cilt - Helezon Cilt - Isısal Cilt)
- S/B DİJİTAL ÇIKIŞ - PLAN KOPYA
- POSTER BASKI (Afiş Baskı)
- FOTOBLOK - DEKOTA UYGULAMA
- PVC - LAMİNASYON
- CD - DVD BASKI

REKLAM hizmetleri

- CANVAS TABLO
- BRANDA BASKI
- FOLYO YAZI KESİM
- DİSPLAY ÜRÜNLER
- VUTEK BASKI
- DIŞMEKAN DİJİTAL BASKI
- FOLYO BAS - KES
- DURATRANS BASKI

PROMOSYON hizmetleri

- KUPA
- MADALYON
- ANAHTARLIK
- BARDAK ALTLIĞI
- T-SHIRT
- SAAT
- YASTIK
- PUZZLE
- MOUSE PAD
- ŞAPKA
- ÖNLÜK
- ÇANTA
- TAKVİM
- PLAKET BASKI
- BAYRAK BASKI
- ÖDÜL KUPA BASKI
- ROZET BASKI
- SAC LEVHA BASKI
- SÜBLİMASYON BASKI
- YAKA KARTLARI
- MAGNET
- PHOTOBOOK

TEL 0 (258) 262 111 3
FAX 0 (258) 262 111 4
www.procopy.com.tr
info@procopy.com.tr
facebook.com/procopydijital

ADRES

Altıntop Mahallesi,
836 Sk. No : 6/7
Çınar / DENİZLİ
(Denizli Belediyesi Arkası)

çipa balık®

ALKOLSÜZDÜR

Çipa Saklı bahçe

Zeytinköy Mah. Acıpayam Asfaltı Üzeri No:18
BAĞBAŞI/DENİZLİ
+90 258 266 69 00

<http://www.cipasaklibahce.com.tr/>
<http://www.facebook.com/cipasaklibahce>

SEVGİLİ DENİZLİLİLER

SAĞLIKTA TEKNOLOJİNİN SON NOKTASI

HASTANEMİZ

ÇOK YAKINDA

HİZMETİNİZE AÇILIYOR !

www.tekden.com.tr

ERASLAN

SİGORTA

SÜRÜCÜ KURSU

Namık Kemal ERASLAN
İmran ERASLAN

GÜNEŞ SİGORTA & ANADOLU SİGORTA & AK SİGORTA
YETKİLİ ACENTESİ

- * Trafik
- * Kasko
- * Konut
- * Dask
- * İş Yeri Tekden
- * Sağlık
- * Hayat
- * Bireysel Emeklilik
- * Tarsim (Tarım)
- * Seyahat Sigortası

Zorunlu Hekim Mesleki Sorumluluk Sigortası

Tabip Odası Üyelerine Özel Avantajlar

KAYALIK CADDESİ ULU ÇARŞI İŞ MERKEZİ KAT:6
BAYRAMYERİ / DENİZLİ

258 261 82 22 GSM: 0 553 653 23 60

eraslansigorta@hotmail.com

Dünyaya Örnek Olan Tek Türk Okulu , DOĞA KOLEJİ

"t-MBA ve Doğa Konseptli" iki farklı eğitim modeli ile , yurt dışında yüzlerce, Türkiye'de binlerce ödül alan doğa koleji dünyaya örnek olmayı ve Türkiye'nin en büyük kurumu olmayı fazlasıyla hak ediyor
Doğa Koleji, 2002 yılında Beykoz kampüsü'nde 100 öğrenci ile başladığı eğitim hayatına bugün; 30.000 öğrenci, 3.500 nitelikli öğretmen kadrosu ve 31'i İstanbul'da olmak üzere Türkiye genelindeki toplam 52 kampüs ile eğitim öğretim hayatına soluksuz devam ediyor. Eğitim sektöründe 10 yıl gibi kısa bir sürede çok önemli başarılarla imza atan Doğa Koleji, dünyaya referans verdiği t-MBA ve Doğa Konseptli Eğitim Modeli'nin yanı sıra, uluslararası işbirlikleri, konsept okulları, sosyal sorumluluk projeleri ile öğrencilerin ve ailelelerinin hayallerini gerçekleştirmeye devam ediyor. 2013 eğitim öğretim yılında 75 kampüs ve 50.000 den fazla öğrenciyi ulaşmayı hedefleyen doğa koleji, daha fazla öğrencinin dünyaya örnek olan bu başarılı eğitimden faydalanabilmesi için gece gündüz çalışmaya devam ediyor, edecek.

'Doğa Konseptli Eğitim Modeli' ile Dünyaya referans verdi

Doğa Koleji'nin gördüğü yoğun ilginin en etkin nedeni farklı konseptler... Konsept okullar ve özgün eğitim modelleri gerek öğrenci gerekse ebeveynlerin ilgisini çekiyor, beğenisini kazanıyor. Doğa Koleji yıllar önce Türkiye'yi konsept okul kavramı ile tanıştırdı. Beykoz Doğa Koleji'nde başlayan Doğa Konseptli Eğitim Modeli bugün Beykoz Doğa Kampüsü'nden çıkarak tüm dünyada kabul gören, başarısı kanıtlanmış bir eğitim modeli haline geldi. Ekoloji ve botanik dersleri eğitim müfredatımıza katıldı,

Binicilik eğitimi Doğa kolejinde

Okulumuzda binicilik, anaokulları da dahil olmak üzere her öğrenci için zorunlu ders niteliğindedir. Topluma lider bireyler yetiştirmeyi amaç edinen okulumuz; dönem sonlarında öğrencilere asıl karnelerinin yanında bir de binicilik karnesi vermektedir

Anaokulunda Fen Laboratuvarı olur mu ?

İstanbul üniversitesi ve doğa koleji "Çocuk Üniversitesi için el ele". Eğitim sistemi değişiyor. Eğitimden beklenenler yeniden tanımlanıyor. Üniversite modülleriyle erken yaşta tanışan Doğa Koleji Çocuk Üniversitesi Anaokulları öğrencileri; Fen ve Bilim modülleri. Matematik modülleri, Düşünce yeteneği modülleri ,Sosyal bilimler ve Performans modüllerinden oluşan Türkiye'nin en donanımlı ve bilimsel anaokulu eğitimini alıyor.Doğa Koleji'nde ,Türkiye'de ilk kez anaokulunda fen laboratuvarları kullanılıyor. Doğa Koleji Çocuk Üniversitesi Anaokulları Fen ve Bilim Modüllerini Amazing Animals, Powerful Plants, Eco-Fest, Nature Diary, Nature Glossary, Eco-Careers, Science Challenge of the Month, Science Festivals gibi konu başlıkları oluşturuyor.

SBS'de yıllardır değişmeyen liderlik

Doğa Koleji olarak öğrencilerimizi Doğa Konseptli Eğitim Modeli ile anaokulundan itibaren hayata hazırlıyoruz. Öğrenci merkezli eğitim felsefemizle öğrencimiz her alanda kazandığı başarısını SBS sonuçlarında da sürdürüyor. Yıllardır SBS'de en başarılı okul olarak öne çıkarak, bu yıl da kırılması güç bir rekora imza attık. Ataşehir Doğa Koleji 494.053 puan ortalamasıyla Türkiye'de zirvenin sahibi olurken, 492.325 puanla Avcılar Doğa Koleji ve 476.599 puanla Topkapı, Doğa Koleji'ni SBS'de bir kez daha zirveye taşıdı

t-MBA ile lisede üniversite eğitimi

Öğrencilerimiz sadece akademik anlamda değil sporla, sanatla ve sosyal organizasyonlarla hayata hazırlanan bireyler. Doğa Koleji Beykoz Kampüsü'nü model alarak bir eğitim felsefesi oluşturdu. Doğa Konseptli eğitim Modeli. Ortaokul öğrencilerinde bu model SOES'e dönüşüyor. Bu sistemde, 8. sınıflara yoğun SBS hazırlık programı uygulanarak akademik başarının maksimum düzeye çıkartılması amaçlanıyor. 5, 6 ve 7. sınıfların temel müfredat dersleri, proje çalışmalarıyla destekleniyor ve sosyal uygulamalarla zenginleştiriliyor. Ortaokul öğrencilerine verilen temel derslerin yanında onları dünya vatandaşı haline getirecek SOES uygulamasına tüm kampüslerimizde yer veriyoruz. Böylece öğrencileri 6. sınıftan itibaren Doğa Anadolu Liseleri'nde uygulanan t-MBA modeline hazırlıyoruz. 6, 7 ve 8. sınıflar için geliştirilen SOES "Eğitim Koçluğu" sistemin temelini oluşturuyor. Öğrenciler SOES'te "Sanat Eğitimi, Drama, Ekoloji, Yaratıcı Yazarlık, Araştırma Teknikleri, Sosyal Ağ, Girişimcilik, Mucit Atölyesi, Akıl Oyunları, Proje Hazırlama Teknikleri, Düşünme Becerileri Eğitimi, Uluslararası İlişkiler ve Yönetim Bilimi" dersleriyle dünya vatandaşı olarak hayata hazırlanıyor. Bu sayede öğrencilerin, temel müfredat derslerinde gösterdikleri başarılar da gitgide artıyor

Lisede bu model t-MBA ile destekleniyor. Doğa Liseleri'nin özgü bir eğitim modeli olan t-MBA (MBA for teenagers), işletme yüksek lisans programının liselere göre yapılandırılmış halidir. Yani lise düzeyine indirgenmiş bir üniversite MBA programı. Bu eğitim sonunda öğrencilere akademik başarının yanı sıra Avrupa Birliği'nin de Eğitimde 2020 Stratejisi (ET 2020 Strategy) olarak açıkladığı sekiz anahtar yeterliği kazandırmayı amaçlar; • girişimcilik ve inisiyatif kullanma, • öğrenmeyi öğrenme, • sosyal ve medeni beceriler, • kendi dilinde iletişim ve kendini ifade etme, • yabancı dilde iletişim ve kendini ifade etme, • kültürel farkındalık, • dijital yeterlik. Bu becerilerin kazanılması için t-MBA eğitim modelinin altı farklı bileşeni vardır: Öğrenci Meclisleri, t-MBA uygulamaları, Yabancı Dil, Uluslararası Projeler, Disiplinler arası İlişkilendirme ve Eğitim Koçluğu. Sadece Doğa Koleji Liseleri'nde uygulanan ve Londra Ticaret ve Sanayi Odası'ndan onaylı t-MBA Eğitim Modeli kapsamında yarının gençleri akademik, sosyal, sanatsal ve sportif hayata donanımlı bir şekilde hazırlanırken iş dünyası ve kariyer yolları konusunda da bilinçleniyor. Sene sonunda ders, tez ve stajlarında başarı göstere gençler uluslararası akreditasyonlu bir diploma almaya hak kazanıyorlar.

Dünya Markası olma yolunda dünya devleriyle işbirliği

Doğa Koleji bir dünya markası olma yolunda dünya devleriyle yürüyor. Doğa Koleji kurumsal, akademik, teknolojik ve sosyal anlamda dev markalarla beraber. Apple, Pearson, Oxford, Promethean, Britanica, Harvard Üniversitesi, Turkcell, Vestel, İstanbul Üniversitesi işbirlikleri Doğa'nın gücüne güç katıyor.

CEO

UĞUR GAZANKER

Doğa koleji ;Denizli Tabip Odası Mensuplarına tüm Doğa Kolejlerinde yaptıracakları yeni kayıtlar için 2013-2014 eğitim ve öğretim dönemlerine ait açıkladığı güncel kayıt ücretleri üzerinden 01.12.2012-31.03.2013 tarih aralığında %8, 01.04.2013 - 30.06.2013 tarih aralığında %6, 01.07.2013 - 31.10.2013 tarih aralığında %4, eğitim indirimi uygulayacaktır. Denizli tabip odasına kayıtlı mevcut velimize ise ;kayıt yenilemelerde tüm yıl boyunca güncel ücretler üzerinden %5 eğitim indirimi uygulayacaktır.

HER SEVİYEYE LİSAN EĞİTİMİ

KARARLIYIZ!

YABANCI DİLLERİ KONUŞABİLME HAYALİNİZİ **ece**
DİL'DE GERÇEKLEŞTİRİYORUZ

metodla 1/4 zamanda dil öğrenin

Yerli ve Yabancı öğretmenlerle birebir
ve grupla tüm yabancı dillerin eğitimi

ÜDS, KPDS 'ye hazırlık

Ücretsiz Deneme Dersleri İçin
Lütfen
Randevu Alınız

0258 212 23 24

Çamlaraltı Mh.6021 Sk. No. 3
(Meslek Yüksek Okulu Üstü)

Çamlık / DENİZLİ Gsm: 0505 635 66 16
www.ecedilmerkezi.com

Çocuklarınızın
Gizli Potansiyeli
Sizi Çok
Şaşırtacak

TAMAO

ABACUS ACADEMY

MENTAL ARİTMETİK

oyun gibi matematik
güçlü konsantrasyon
dikkat dağınıklığında azalma
sıradışı beceriler

özgüven, yaratıcılık, liderlik
sağ ve sol beyin loblarının
dengeli gelişimini sağlar
gelişmiş dinleme ve gözlem yeteneği

5-14
Yaş

Şubelerimiz

Çamlık: 0555 811 69 79

Bereketli: 0258 377 88 80 Adalet Mh.

Kazım Karabekir Cd. No. 41 Beekretli DENİZLİ

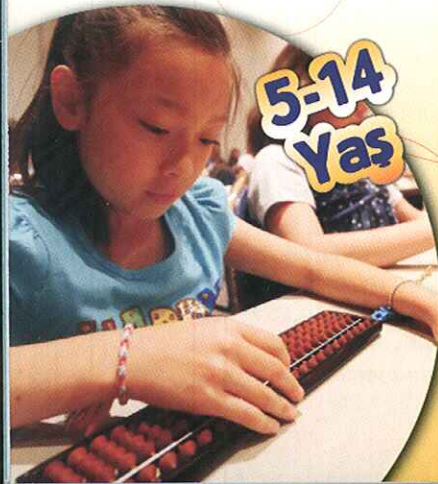
Servergazi: 0542 526 66 09 - 0258 373 88 77

7. Sk. No. 67 - 5 Servergazi K onutları

Yenişehir DENİZLİ

ideolarımızı
web sitemizden
mutlaka
izleyiniz

www.tamao.com.tr

Altınbaş

Altınbaş Forum Çamlık AVM
215 14 14

Altınbaş Teraspark AVM
374 07 33

Altınbaş Bayramyeri
261 33 97

Başbuğ Kuyumculuk
264 62 22

www.altinbas.com

Özveri ne anlama gelir, her doktor bilir. Mercedes-Benz de...

Şimdi tüm doktorları, Mercedes-Benz Türk bayilerinde özel indirimler ve avantajlar bekliyor.

Mercedes-Benz

Hastalya Otomotiv Yatırım ve Pazarlama A.Ş. Denizli Şubesi Mercedes-Benz Türk A.Ş. Bayi
İzmir Asfaltı üzeri 5. Km EGS Park Karşısı Denizli, Telefon 0258 372 14 14 Faks:0258 371 26 56
www.hastalyadenizli.mercedes-benz.com.tr